

Nas tednik

kulturno - politično glasilo

KROJ

svetovnih in domačih dogodkov

4. leto / številka 21

V Celovcu, dne 22. maja 1952

Cena 1 šiling

Več kot
1000 moških srajc

— polo in poletnih po različnih cenah in kakovostih Vam na izbiro v trgovski hiši

Grüner

CELOVEC - BURGGASSE

Kulturni praznik

Dan 18. maja 1952 je bil za vse koroške Slovence kulturni praznik, katerega smo iz vsega srca veselili. Ne navdušuje nas samo višina podajanja kulturnih vrednot na odru, mnogo večjega pomena je za nas vse izreden odziv naroda. Narod sam je zrel za kulturna doživetja, narod sam je dostopen kulturnemu življenju.

Preko vsega pričakovanja smo v nedeljo, dne 18. maja, videli Slovence vseh treh dolin v celovškem gledališču, kjer so prisluhnili slovenski pesmi in slovenski besedi in smo doživeli množičen obisk slavnostne akademije v Kolpingheimu v proslavo stoletnice rojstva velikega slovenskega šolnika, dr. Jakoba Sketa.

Dr. Jaka Sket bi se bil sam razveselil, ko bi videl, da živi njegovo delo naprej v srcih in v duši Slovencev vseh treh dolin, da se spominjajo njegovega dela njegovi učenci, da se spominjajo njegovega ustvarjanja njegovi mladi soobčani v št. Jakobu v Rožu.

Težko bi si človek predstavljal globokejšše spominske misli na pisca najboljših slovenske ljudske povesti Miklova Zala, kakor s tem, da so stoletnico rojstva počastile gojenke gospodinjske šole v št. Rupertu, da so slavljence počastili malčki iz št. Jakoba v Rožu, kjer je bil pokojni Sket častni član, ker je ovekovečil št. Jakob v Rožu s svojo Miklovo Zalo. Zala v harem in Sirota Jerica sta nekam spadali k proslavi Sketove stoletnice. Brez teh bi nekaj manjkalo. Tako pa smo lahko ugotovili, da je bila zastopana vsa Koroška. Pozdravili smo kmeta od Zilje, pozdravili smo Sketove učence, g. duh. svetnika Tomaža Ulbinga, g. dr. Zeichna iz št. Ruperta. Veselilo nas je posebno, da smo videli na tej kulturni proslavi po letih zopet kanonika dr. Blümla in vrsto drugih odličnih gostov. Če so Selani s posebnim avtobusom prišli na Sketovo proslavo, tako so dokazali, da so tudi oni živ del slovenskega kulturnega telesa. Veselili smo se obiska svetnika dež. kmetijske zbornice, g. Janka Ogrisa. Na akademiji smo opazili g. dr. Luka Sienčnika z družino, g. dr. Jelena z družino, da je bil seve prof. dr. Foltej Inzko z družino na prireditvi, za nas ni bilo presenetljivo, vendar smo prav z velikim veseljem pozdravili malega sinčka Folteja z njegovo neutrudljivo žilavostjo, ki bi pač rad že ob svojem prvem poletu v „veliki svet“ vse doumel in pretuhtal.

Ne bi mogli prezreti novega okteta „Slavček“, ki je ob tej priliki doživel svojo krstno proslavo in lahko mu z odkritim srcem čestitamo in mu želimo prav mnogo napredka na tej poti. So kar glasovi, na katere so oni in mi vsi ponosni.

Tudi male študentčke hočemo pohvaliti, ker so Gregorčičevo pesem „Bratje“ kar dobro podali. Vaje je treba in stvar gre gladko.

Posebnost vse prireditve pa so bila dekleta, ki so v minulem tečaju obiskovala gospodinjsko šolo v št. Rupertu. Venček narodnih pesmi pod vodstvom gđ. Marice iz Rinkla je spravil vso dvorano v ogenj. Navdušeno ploskanje je bil le zunanji izraz notranjega doživetja. Fant in dekle — Artačeva Micka in zopet Marica — sta „parček“ tako sijajno pokazali, da smo vsi stmelili. Petje deklet vseh treh dolin pa je bilo izraz globoko doživete slovenske ljudske pesmi in istočasno dokaz glasovne kakovosti naših deklet. Bil je to zbor, na katerega smo prav posebno ponosni, ponosni pa tudi na one, ki so dekleta šolali in pripravljali za nastop. Tu se je res v polni meri uresničil slovenski pregovor: Povej mi, s kom občuješ in povedal ti bom, kdo si. Dekleta so s svojim podajanjem povedala, kaj znajo in so s tem izstavila tudi svojim učiteljem in učiteljicam najboljše izpričevalo. Rajanje po melodijah narodnih pesmi je

Pred odločilnimi dnevi

Prihodnji dnevi bodo, kakor sodijo nekateri, največje važnosti. Mislijo celo, da bodo ti dnevi najvažnejši in najodločilnejši v vsej zgodovini povojnih let.

Dva dogodka bosta predvsem označevala te dni, to je podpis nemške pogodbe v Bonnu in pa podpis zapadno-evropske obrambne pogodbe v Parizu.

Nemška pogodba

Zapadno nemški kancler dr. Adenauer se pogaja z visokimi komisarji Združenih držav, Velike Britanije in Francije še o zadnjih spornih točkah nemške pogodbe. Končna sporna točka je bila še, koliko in v kakšni obliki bo prispevala Zapadna Nemčija k skupnim obrambnim stroškom zapadno-evropske vojske.

Splošno sodijo, da bo pogodba te dni gotova in da bodo dospeli zunanji ministri Združenih držav, Velike Britanije in Francije koncem tedna v Bonn, kjer bodo v imenu svojih držav podpisali nemško pogodbo. Za Nemčijo bo podpisal pogodbo kancler dr. Adenauer.

Pogodbo pa morajo nato odobriti še parlamentu vseh prizadetih štirih držav. V parlamentu bo dr. Adenauer dobil zelo verjetno večino za odobritev pogodbe, četudi bo tam naletel na zelo močno opozicijo nemških socialnih demokratov, ki so proti nemški pogodbi. Ta svoj odpor proti podpisu pogodbe utemeljujejo s tem, da bo zaradi te pogodbe Sovjetska zveza dobila razlog za ojačanje svoje vojske v Vzhodni Nemčiji in za organizacijo močne vzhodno-nemške vojske. To pa bo samo še bolj razdvojilo obe Nemčiji, namesto da bi z vsemi

silami delali na združitvi obeh Nemcij.

Se huje napadajo dr. Adenauerja zaradi nameravanega podpisa nemške pogodbe vzhodno-nemški politiki, ki naravnost grozijo z vpadom vzhodno-nemške vojske v Zapadno Nemčijo.

Evropska obrambna pogodba

Medtem ko se v Bonnu pogajajo še o zadnjih spornih točkah nemške pogodbe, pa se pogajajo v Parizu zastopniki šesterih držav, ki so udeležene pri vzpostavitvi skupne evropske vojske, še o zadnjih neresenih točkah zapadno-evropske obrambne pogodbe. Splošno sodijo, da bodo tudi ta vprašanja rešena koncem tega tedna in bi bila nato začetkom prihodnjega tedna podpisana evropska obrambna pogodba.

V pogodbi bo točno označeno, koliko bodo posamezne države, ki so članice evropske obrambne zveze (Holandska, Belgija, Luksemburg, Francija, Italija in Nemčija) prispevale k skupni obrambi, kako bodo porazmeščeni posamezni oddelki skupne evropske vojske, kakšni bodo uradni jeziki skupne vojske itd.

Kakor vzhodno-nemški politiki napadajo nemško pogodbo tako pa napadajo politiki Sovjetske zveze zapadno-evropsko obrambno pogodbo. Po izjavah teh politikov bo ta pogodba samo priznala ameriško nadvlado v Evropi. Zato bo izredno zanimivo, kako bo Sovjetska zveza odgovorila tako na podpis nemške pogodbe v Bonnu kakor tudi na podpis zapadno-evropske pogodbe v Parizu.

Pred volitvami v Trstu

V nedeljo, dne 25. maja, bodo volitve v občinske zastope v južni Italiji in istočasno bodo na podlagi italijanskega volilnega zakona tudi volitve v občinske zastope na Svobodnem tržaškem ozemlju; to pa samo na anglo-ameriškem območju tega ozemlja, ne pa na jugoslovanskem območju.

Angloameriško območje tržaškega ozemlja ima šest občin in sicer mesto Trst, Devin-Nabrežina, Zgonik, Repentabor, Dolina in Milje. V občini mesta Trst je vložilo kandidatne liste kar 14 strank, vendar pa so se glavne italijanske stranke povezale med seboj in bodo v slučaju, da dobijo večino (s čemer je treba računati), dobile štiri petine odbornikov. Slovenske tri pro-

tikomunistične stranke so vložile v Trstu skupno listo, Titovi komunisti imajo tu svojo listo.

V občini Zgonik sta samo dve listi in sicer lista slovenske skupnosti in kominformistična. V občini Repentabor in Dolina sta poleg liste slovenske skupnosti še po dve listi, v občini Devin-Nabrežina so poleg liste slovenske skupnosti še tri liste in v občini Milje še štiri liste.

Kako veliko zanimanje za te volitve je med volivci, moremo razbrati iz številnih shodov, ki so skoraj vsi dobro obiskani. Ni čudno, da pride na teh shodih tudi do razgrajanja in do preteпов.

navdušilo vso dvorano. Vse to, kar smo videli, je zraslo na pristnih koroških tleh in zato smo tega velikega uspeha še bolj veselili. Ta nastop dokazuje, da je v globini narodove duše skritih mnogo talentov, katere je še treba dvigniti.

Če so ob vsem gledalci izrazili ponovno svojo željo in svoje mnenje, zakaj ne morejo videti in poslušati večkrat kaj takega, tedaj so pravilno povedali svojo upravičeno zahtevo po slovenskem domačem kulturnem delu. Tako delo odgovarja potrebi naroda in tako delo ga tudi v polni meri zadovoljuje.

Da pa je 18. maj 1952 pokazal še višino Slovenskega narodnega gledališča z njegovim nastopom v celovškem gledališču in tako predočil koroškim Slovincem višino slovenske odrske umetnosti, to pomeni za naše kulturne prilike višek kulturnega doživetja. Razume pa se, da prilično gostovanje ljubljanske opere ali ljubljanske drame koroških Slovencev ne more oprostiti obveznosti, da tudi sami zastavijo vse svoje moči v kulturnem delu. Da so tudi sami

sposobni velikega dela, smo ravno videli na Sketovi proslavi.

Sket nam je koroškim Slovincem dal najboljše vzgled neumornega dela, nakazal nam je s svojim delom pot, po kateri moramo hoditi. Zgrabi, prijatelj, slovensko besedo, zgrabi slovensko knjigo, poveži se trdno s svojo preteklostjo in ni te treba biti strah pred bodočnostjo!

To nam je omenil tudi slavnostni govornik, prof. Franc Inzko, v svojem govoru, kjer je pokazal lik Sketa kot učitelja in človeka, ki je z vsem svojim delom živel slovenskemu narodu, predvsem pa njegovi mladini. Kljub vsej Sketovi strogosti v šoli se ga danes njegovi učenci z velikim spoštovanjem spominjajo, kakor se ga spominja ves slovenski narod, ko prebira najboljše ljudsko povest, „Miklovo Zalo“, ali pa, ko gleda Zalo v harem in si briše solze, kakor smo tudi tokrat zopet doživeli. Živelo Sketovo delo, živeli Sketovi posnemalci, njihovo število naj bi bilo veliko in potem bomo mirno korakali v bodočnost.

KRATKE VESTI

Avstrijski zvezni kancler, dr. ing. Leopold Figl, ki se mudi na obisku v Združenih državah, je po sprejemu pri predsedniku Trumanu obiskal predsednika urada za skupno varnost, Averella Harrimana; s katerim se je dalje časa razgovarjal o gospodarskih vprašanjih Avstrije. Koncem tedna je zvezni kancler obiskal nekatera mesta Združenih držav.

V času od 10. do 17. avgusta letos se bodo sestali v Beljaku avstrijski zvezni kancler ing. dr. Figl, zapadno-nemški kancler dr. Adenauer in pa italijanski ministrski predsednik, Alcide De Gasperi.

Na seji zavezniškega sveta za Avstrijo je ameriški zastopnik ugovarjal proti zakonu, s katerim so pomiloščeni pripadniki NSDAP, ki so se vrnili iz ujetništva v zadnjem času.

V letu 1951 je bilo avstrijsko gospodarstvo udeleženo pri skupnem prometu Trsta z 72 odstotki, in to pri uvozu z 82, pri izvozu pa z 62 odstotki. Avstrija je totej danes glavno gospodarsko zaledje Trsta.

Jugoslovanska vlada je odredila, da bo v bodoče jugoslovansko območje Svobodnega tržaškega ozemlja gospodarsko in politično-upravno še ožje povezano z ostalim ozemljem Jugoslavije. — To naj bi bil odgovor na italijansko-anglo-ameriški sporazum o upravi Trsta.

Zastopnik jugoslovanskega zunanjega ministra, Leo Mates, je izjavil, da bi bila Jugoslavija pripravljena pogajati se z Italijo o ureditvi tržaškega vprašanja, ako bi Italija to predlagala.

Luksemburška poslanska zbornica je odobrila Schumanov načrt o združitvi montanske industrije Zapadne Evrope s 47 proti štirim glasom.

Ministrski predsednik Južnoafriške zveze, dr. Daniel Malan, uvaja v civilni in vojaški upravi ukrepe, ki vedno bolj omejujejo britanski vpliv v Južni Afriki.

Na zborovanju v Bonnu je govoril znani nemški pastor Martin Niemöller proti politiki kanclerja dr. Adenauerja in proti temu, da vstopi Zapadna Nemčija v zapadno-evropsko obrambno zvezo, ker to samo razburja Sovjetsko zvezo, ki bi mogla nekoga dne uresničiti svoje grožnje in bodo preplavile sovjetske čete tudi Zapadno Nemčijo.

Češkoslovaški ministrski predsednik, Zopotocky, je izjavil na zborovanju češkoslovaške nacionalne fronte v Brnu, da izgrajuje Češkoslovaška močni obrambni utrdbeni sistem.

V Orahovici v Bosni je eksplodirala granata, ki je bila med starim železjem. Pri eksploziji je bilo ubitih šest jugoslovanskih delavcev.

V Švici se je ponesrečil par artistov iz Gradca. S svojim avtom je zavozil par v topol in oba artista sta bila mrtva.

„Borba“ proti škofu Vovku

Osrednje glasilo jugoslovanske komunistične stranke, „Borba“, ki izhaja v Beogradu, ostro napada ljubljanskega škofa Antona Vovka. List očita škofu protidržavno in državni sovražno delovanje, očita mu tudi, da „ščuva slovenske katoličane, naj ovirajo socialistično ureditev države“.

Koncem aprila letos je izdal škof Vovk pastirsko pismo, v katerem opozarja vernike, naj „junaško branijo načela vere. Ako pa bi imelo to mogoče za vernike slabe posledice, zvestobe do Cerkve ni treba kazati na zunaj“.

K temu pastirskemu pismu dostavlja „Borba“, da „škof Vovk nadaljuje z onim zločinskim delovanjem, ki so ga po navodilih iz škofijske palače v Ljubljani in iz Vatikana vršili reakcionarni duhovniki med osvobodilno vojno“.

Politični teden

Po svetu ...

Politično ozračje nad obema velikima nasprotnikoma se še zdaleč ni toliko ohladilo, kakor bi človek mogel sklepati po časopisju, še manj po majskem tokrat tako hladnem vremenu.

Če moramo ugotoviti dejstvo, da bo kljub vsemu v kratkem podpisana generalna pogodba z Zahadno Nemčijo, moramo obenem povedati, da se s tem dejstvom politična napetost ne bo zmanjšala. Meje bodo na vsak način določene.

Zadeva je v toliko enostavno razumljiva, ker bo z „generalno pogodbo“ Zahadna Nemčija dobila vstop v Atlantsko zvezo in bo s tem postala enakopraven član te zveze. Dvoje je pomembno: Bonn bo prestolnica skoraj suvereno vlado, ker bo postavil na noge določeno armado, ki bo bistveni del zapadnoevropske obrambne skupnosti. S tem se uresničuje Eisenhowerjeva zamisel postaviti na Zahadu močno oboroženo silo, ki bi bila zmožna vsaj zadržati morebitni napad iz Vzhoda.

Nobene akcije ni brez reakcije. Ko je zadeva z oborožitvijo Zahadne Nemčije postala resna, je sovjetska diplomacija podvzela vse, da bi to preprečila. Tako je prišlo do ponudb na združitev vsega nemškega naroda z lastno armado in demokratično državno obliko. Torej nevtraliziranje geopolitičnega ozemlja med Vzhodom in Zahadom. Sovjeti s temi svojimi ponudbami pa seveda niso prišli prej, ko takrat, ko se je pokazalo, da oborožitve Nemčije in postavitve evropske armade dalje ni mogoče več preprečiti.

Od tega trenutka dalje so mirovne predloge zamenjale grožnje. Iz ust nemških politikov vzhodne cone je bilo slišati takoj nato kaj hude besede. Vse na naslov bonnske vlade. Istočasno so spremljali te besede nemiri po mestih zahadne Nemčije, kjer so organizirane komunistične skupine priredile demonstracije proti „generalni pogodbi“.

Nič presenetljivega ni, če isti politiki napovedujejo oborožitev svoje cone in morebitno ponovljeno blokado Berlina.

Kakšen bo odgovor na vključitev Zahadne Nemčije v evropsko armado od strani Sovjetov, je težko reči. Tudi izjave, da smo danes dalje od vojne kot smo bili pred enim letom, je težko pravilno oceniti.

Okrog Nemčije gre diplomatska vojna, na Koreji si gledajo iz oči v oči in se ne zedinijo. Če gre tukaj res samo za sporna vprašanja glede vojnih ujetnikov, bi bilo

to mogoče že zdavnaj rešeno. Da se to ni zgodilo, pomeni le, da svetovni mir ne ogrožajo lokalni spori, ki so koncem koncev zgolj odsev ognjenika, v katerem so nakopičene nevarnosti, ki bi res utegnile vse človeštvo spraviti na rob propada.

Na prvi pogled manj pomemben, toda globlje pogledano močan činitelj je n. pr. izid italijanskih občinskih volitev. Dne 25. maja se vrše. KP Italije je povsem nepričakovano povzela gesla, kakršne smo pred skoraj četrt stoletjem slišali iz ust voditelja francoskih socialistov, Leona Bluma — o ljudski fronti, meščanski demokraciji, socializmu itd. Takrat je francoska ljudska fronta na volitvah prodrila in je s svojim razkrajevalnim vladanjem znatno olajšala poznejše prodiranje nemške vojske v Francijo.

... in pri nas v Avstriji

Že zadnjič smo zapisali, da bo notranja politika v Avstriji v prihodnjih 14 dnevih v znamenju potovanja zveznega kanclerja dr. ing. Figla v zamejstvo, predvsem v Združene države. Mogoče bi kdo mislil, da bi v času potovanja zveznega kanclerja morala politična nasprotstva vsaj med obema vladnima strankama prenehati, da bi bilo s tem olajšano delo zveznemu kanclerju. Zgodilo pa se je ravno nasprotno, ker ta nasprotja — vsaj v govorih in besedah ter v pisanju — še naraščajo.

Socialisti mogoče hočejo s temi napadi zmanjšati vpliv in morebitne uspehe zveznega kanclerja tudi zato, ker njihov predsednik, vicekancler dr. Schärfl, ni prinesel iz Amerike nikakih uspehov, ko je pred tedni tja potoval. Saj ga niti predsednik Truman ni sprejel na razgovor.

Napadi proti ÖVP

Ta nasprotja med obema vladnima strankama gredo celo tako daleč, da so glasovali v parlamentu socialisti skupaj z opozicijo proti predlogu ÖVP in je predlog s tem propadel, kar se je zgodilo prejšnji teden, in je to prvič v zgodovini parlamenta druge avstrijske republike. Socialisti tudi nadaljujejo z vedno večjo silo z napadi in očitki proti ÖVP, da podpira ta stranka korupcijo v državni upravi. Namesto da bi pa zastopniki ÖVP naravnost zakričali — če stranka res ni kriva, kakor pripovedujejo — da socialisti lažejo, se pa le otrsajo očitka nekako po ovinkih. To pa seveda socialisti izrabljajo in z očitki nadaljujejo oziroma jih ponavljajo ter pojačujejo. Ti napadi med obema strankama

gredo večkrat že tako daleč, kakor bi bili že v volilnem boju, četudi je skoraj gotovo, da pri sedanjih težkih gospodarskih razmerah do volitev še ne bo prišlo.

Tako je n. pr. pretekli teden očitala socialistična stranka, da ÖVP zagovarja in brani korupcijo, nesposobnost in profitarstvo generalnega direktorja avstrijskega kreditnega zavoda, dr. Johana. Znano je, da ima ravno ta denarni zavod — ki je v ostalem podržavljen — največ opraviti z denarnimi predkazili pri takozvanih Marshallovih kreditih. Tu je v sedanjem času res mogoče največ „zaslužiti“, ker je tu največ opraviti s tujimi denarnimi sredstvi, predvsem z dolarji. Na vse te očitke je uradništvo denarnega zavoda izrazilo svojemu generalnemu direktorju zaupanje. S tem pa seveda še ni odstranjen očitke socialistične stranke.

Amerikanci ne dajo ...

V vse to je prišla izjava zastopnikov ameriške pomoči v Avstriji, da ni mogoče dati na razpolago sto in sto milijonov šilingov, ki jih je zahteval finančni minister

za kritje primanjkljaja v državnem proračunu. Ako Amerikanci tega denarja ne dajo, nikdo ne ve, kje bo finančni minister vzel potrebne milijone, da bo spravil v ravnovesje proračun. Gotovo je tudi ena glavnih nalog potovanja kanclerja Figla, da prepriča Amerikance, kako nujno potrebno je, da dobi Avstrija novo pomoč.

Minister hoče odstopiti

Ker zahtevajo socialisti drugačno trgovsko politiko, kakor pa bi jo želel novi minister za trgovino, Böck-Greissau, in ker je vsled nepopustljivosti socialistov minister uvidel, da bo moral on precej popustiti, je odšel k predsedniku ÖVP in ga je prosil, naj mu stranka odvzame težko breme vodstva avstrijske trgovske politike. Predsednik stranke, ing. Raab, pa tega doslej še ni napravil.

Končno pa se bo najbrž zgodilo, kakor je pri nas že navada, da bodo pač popustili pri ÖVP in bodo nekako mirno spravili očitke o korupciji itd., socialisti pa bodo pristali na novo ureditev cen kmetijskim pridelkom, in to z veljavnostjo z dnem 1. julija 1952. Nato bosta obe stranki zadovoljni, toda kmalu bodo socialisti prišli z novimi očitki in bodo tako izsilili tudi nove koncesije — politične in gospodarske — od ÖVP.

Mednarodna kmečka zveza za svobodo in demokracijo

Pred kratkim je bilo zaključeno v Washingtonu štiridnevno zborovanje mednarodne kmečke zveze, ki se ga je udeležilo 300 predstavnikov kmetijskih strank iz 11 držav. Zborovanje je poudarilo, da sta glavna cilja mednarodne kmečke zveze svoboda in demokracija v evropskih deželah, v katerih vlada komunizem.

Sprejete resolucije zahtevajo:

1. Osvoboditev narodov v deželah pod komunistično nadoblastjo;
2. kmetom v teh državah se mora vrniti zemljo, ki je bila prej njihova last;
3. ustanovitev demokratskih držav, s svobodnimi volitvami in individualno svobodo;
4. sodelovanje med osvobojenimi narodi v cilju ustanovitve združene Evrope.

Zveza je tudi sprejela resolucijo, v kateri priznava in visoko ceni vodilno vlogo Združenih držav v organiziranju moralnih, političnih, gospodarskih in vojaških sil svo-

bodnega sveta in posebno nove ukrepe v okviru programa medsebojne varnosti ter žrtve, ki jih prispevajo vsi ameriški državljani.

Mladinski pododbor kmečke zveze je sprejel resolucijo, v kateri sporoča mladini v komunističnih državah, da smatra za svojo sveto dolžnost pomagati „bratom in sestram v njihovem boju proti komunističnemu trinostvu“.

Za predsednika mednarodne kmečke zveze je bil izvoljen Poljak Stanislav Mikolajczyk, za podpredsednika Ferenc Nagy, voditelj madžarske kmečke stranke, Vlado Maček, predsednik hrvatske seljačke stranke, dr. Milan Gavrilović, načelnik jugoslovansko-srbske agrarne zveze, dr. Augustin Popa, v zastopstvu slovaške demokratske stranke, dr. Josip Czerny, od češkoslovaške republikanske agrarne stranke, in gospa Helena Devenis iz Litve. Za glavnega tajnika je bil izvoljen dr. Georgij Dimitrov, predsednik bolgarske kmečke zveze.

O balkanski obrambi

„Balkanska obramba“ je naslov članka, v katerem „Daily Telegraph“ razmišlja o dogovarjanju med grškimi in turškimi zastopniki v Atenah.

„Ker je vzhodno Sredozemlje področje, na katerem so zavezniške obrambne priprave še vedno najbolj nejasne, nam je lahko tesna zveza med Grčijo in Turčijo v veliko zadovoljstvo. Razpravljanja v Atenah, se dotikajo predvsem obrambe Balkana, posebno obema državama skupne Tracije, ki bi jo v primeru vojne nevarno ogrožala Bolgarija. Balkanska obramba pa bi bila še veliko boljše in močnejše, če bi

drugo sosedo Bolgarije — Jugoslavijo mogli pripeljati v tesno zvezo z Grčijo in Turčijo. Toda to otežkoča dejstvo, da Jugoslavija ni članica Severnoatlantske obrambne zveze, kot sta oni. Toda tudi med Grčijo in Turčijo še ni dosežen sporazum o skupnem poveljstvu, ker sta obe zavrnila, da bi sodelovali pod italijanskim generalom Castiglioniem.

Važnost balkanske obrambe je v odnosu obeh držav do širših vidikov sredozemske strategije in posebno turškega sodelovanja v poveljstvu za Srednji vzhod. V tem pa je treba urediti še mnoge zelo važne stvari.“

Katoliška znamenja — naj propadejo

Totalitarni režimi, ki jih v resnici obvlada komunistična stranka, se zelo radi sklicujejo na svobodo vere, ki jo baje zagotavljajo ustave takih držav. Ti režimi tudi nočejo priznati, da je njihova vladavina komunistična, ampak govorijo in pišejo le o socialistični ureditvi države, v kateri vladajo, četudi nikdar niso dobili zato pooblastila od naroda na svobodnih volitvah. Zato pa tudi povsod vidijo strahove. Zlasti jim je trn v peti vse ono, kar bi bilo v kakršnikoli zvezi s katoliško vero, ki jo nikakor ne morejo izkoreniniti — kakor bi kljub ustavnim določilom želeli — iz src ljudstva.

Prednje nam zelo nazorno izpričuje članek, ki ga je objavilo uradno glasilo komunistične stranke Slovenije, „Ljudska pravica“ (št. 11 z dne 15. 3. 1952). Tam beremo med drugim:

„Ne da se zanikati, da gradovi, cerkve

in katoliška znamenja dajejo naši pokrajini in naseljem neko slikovitost — težko bi si n. pr. predstavljali Blejski otok brez cerkve — čeprav vemo, da so vsi ti spomeniki končno le neprijetni spomini na našo suženjsko in mračno preteklost. Toda izrečena slikovitost nikakor ne sme biti vzrok, da bi bili do teh arhitektonskih objektov preveč sentimentalni, kadar propadajo, kakor so mnogokrat nekateri naši umetnostni zgodovinarji. Sentimentalno občudovanje in čuvanje cerkvenih umetnostnih spomenikov je kaj lahko izkoriščati za obnavljanje klerikalizma. Danes smo v stanju prispevati slikovitosti naše pokrajine in našim naseljem arhitektonske objekte, ki bodo bolj ustrezali našemu patriotskemu čutu in socialistični zavesti kakor gradovi, cerkve in znamenja.“

„Strah ima res velike oči,“ so že včasih rekli in to velja še danes.

Ameriška izvozna in uvozna banka

Iz polletnega poročila Ameriške izvozne in uvozne banke kongresu Združenih držav je razvidno, da je v drugi polovici leta 1951 dala omenjena banka vladnim in privatnim industrijam trinajstih držav v Evropi, Aziji in latinski Ameriki kreditov za 137.6 milijonov dolarjev. V celem letu 1951 so ti krediti znašali skupno 244.2 milijona dolarjev.

V drugi polovici lanskega leta je dobila v Evropi osrednja banka zvezne nemške republike „Deutscher Länder“ kredita za 50 milijonov dolarjev, ki so ga uporabili za finansiranje prevoza surovega bombaža iz Združenih držav v svobodno Nemčijo. Poleg tega je v Evropi dobila tudi Španija kredit v znesku 48.5 milijonov dolarjev in to v zvezi z zakonom o vzajemni varnosti.

V Aziji je Ameriška izvozna in uvozna banka kreditirala japonski banki 40 milijonov dolarjev za prevoz surovega bombaža iz Združenih držav, Tajskemu kraljestvu 1.071.000 dolarjev, Indoneziji pa 12,6 milijonov dolarjev.

V latinski Ameriki je dobila Bolivija za razširjanje tungstenovih rudnikov 2 milijona dolarjev kredita, Brazilija za zgraditev cementnih tovarn 5 milijonov kredita, Čile za privatno jeklarsko industrijo 11.150.000 dolarjev, Kolumbija za prevoz surovega bombaža 20 milijonov, Ekvador za gradnjo letališč 1 milijon dolarjev, Meksiko 350.000 dolarjev, Panama 1.5 milijona dolarjev, Peru 650.000 dolarjev in Venezuela za proizvodnjo cementa 4 milijone dolarjev kredita.

Svobodni svet in sovjetski blok

Gospodarski strokovnjaki ameriške agencije za medsebojno varnost cenijo, da lahko skupna industrijska zmogljivost in viri svobodnega sveta pridelajo najmanj štirikrat toliko glavnih industrijskih izdelkov kot sovjetski blok. Nadmoč svobodnega sveta v proizvodnji jekla, premoga, surovega petroleja, aluminija, električne sile in trgovskih ladij je po njihovi izjavi značilna za prevladujočo moč industrijskih naprav in temeljnih virov svobodnega sveta.

Navedeni gospodarstveniki so izračunali odstotek produkcije Združenih držav (USA), produkcije ostalega svobodnega sveta in produkcije sovjetskega bloka glede

šestih temeljnih vrst industrijskega blaga sledeče:

	USA	ostali svob. svet	sovj. blok
Jeklo	47%	35%	18%
Premog	33%	40%	27%
Surovi petrolej	52%	40%	8%
Aluminij	43%	43%	14%
Električna sila	42%	44%	14%
Trgovske ladje	35%	62%	3%

PRED VOLITVAMI V ITALIJI

Italijanski ministrski predsednik, Alcide De Gasperi, je na volilnih zborovanjih v južni Italiji napovedal, da bodo komunisti poraženi pri upravnih volitvah, ki bodo 25. maja. Izjavil je, da je prepričan, da ne bo komunizem v Italiji nikdar prišel na oblast z demokratskimi sredstvi.

Božji naravi je zadihala pomlad. Klanjajo se ji gozdovi ter ji pojejo stoletno pesem. Pozdravljata jo log in gaj, ki se ponajata in bahata s svojim radostnim obličjem.

V svojo zeleno haljo si je pomlad pripela pisane cvetlice in v modri nebesni baldahin je nasula nešteto srebrnih zvezdic. Vrčič ji boža mlado lice ter ji šepeta o krajih, kjer hrepene mrzle severne pokrajine po njej. Potoček ji veselo žubori ter ji prinaša pozdrave iz visokih planin. Tudi ptičice so se vesele vrnile iz južnih krajev, da ji zagostole sprejemno himno.

Najbolj se pomladi razveseli človeško srce. Očarujoča je njena slika, ki priklene sleherni srce nase in mu šepeta o lepoti in ljubezni božjega stvarstva. Najlepši letni čas je pomlad, nepopisna je njena lepota.

Tudi v našem dekliskem življenju je mladost najlepša in nadepolna doba. To dobo, ki je najnežnejša v našem življenju, smo smele 6 mesecev skupno preživljati v zavodu, ki nam je postal v tem času drugi dom. Hitro teče čas, ni ga mogoče niti za en sam trenutek ustaviti. Zdi se mi, ko premišlujem, da še ni dolgo, ko smo še vse plašne in boječje hodile po samostanskih prostorih ter si ogledovale sobe, v katerih bomo morale preživeti pol leta. Zdelo se nam je, da bodo ti meseci še mnogo daljši kot pa doma. Z bojznijo smo se vsedle prvič skupno k mizi ter začudeno gledale po različnih obrazih, ki so bili še povečini tuji.

Kmalu pa smo se spoznale in sprjaznile z dekleti, kakor tudi s častitimi sestrami in s tujimi prostori. Postale smo družina, ki je bila tesno povezana med seboj. Njena vez je bila medsebojna nesebična ljubezen in zaupanje. Pilile smo druga ob drugi svoje značaje in se tudi med seboj veliko vzgajale. Predvsem pa smo se izobraževale teoretično in praktično za vzgledne gospodinjice in matere, kar je bil tudi namen skrbnih staršev, ki so nas poslali v gospodinjsko šolo. Saj pa je tudi namen gospodinjske šole, da vtisne v deklisko dušo zavest, kaj vse bo njen bodoči poklic od nje zahteval in kako se mora že sedaj kot dekle nanj pripraviti.

Ta zavest je, da mora vsaka gospodinja in mati vedeti in se zavedati, da je v njenem poklicu združeno trpljenje, samoodpoved in nesebična ljubezen. Vse njeno delo se mora vršiti s pravim namenom, posvečeno družini in njenim članom. Ko dekle stori odločilni korak, da stopi z njim, ki ga ljubi, v zakonski stan, mora vedeti, da odslej ne bo živela in ne bo delala več zase, ampak zanje, ki so ji po božji volji dani. Gelo svojo molitev mora žrtvovati za druge. Njeno življenje je še samo neprenehna žrtev, ki se žrtvuje za svoje, za dom, vero in narod. V zakonu postane svečenica, ki posvečuje dom in njegove člane. In ta zavest sedaj v nas živi, trdno je zasidrana na dnu

SLOVO OD St. Ruperta

naših duš in je tudi najkrutejši sovražni vihar ne bo zatri.

ZAKLJUČNA PRIREDITEV

Ob koncu našega tečaja smo ugotovile ravno nasprotno, kar smo v začetku sodile, namreč to, da so ti meseci življenja v samostanu hitreje minili, naravnost proti našemu pričakovanju. To so govorili naši pogledi, s katerimi smo se srečevale, ko se je že bližala poslovilna in zaključna prireditev, ki je bila višek našega šolanja.

Zaključno akademijo smo posvetile slovenskemu dekletu. Pokazati smo hotele vsem dekletom, katere še niso imele sreče obiskati gospodinjske šole, vzvišene ideale in cilje, za katerimi mora stremeti sleherni srce slovenskega poštenega dekleta. Zelo smo hvaležne našim vzgojiteljem in učiteljem, ki so nam pomagali in omogočili izraziti naša čustva v lepi slovenski besedi, v petju in igranju. Upamo, da bo rodila akademija sad, saj je bila pristen izraz naših duš in zadovoljstvo ljudi v dvorani se je kar stopnjevalo. Upamo, da nihče ni odšel razočaran domov.

Veseli je zadovoljstvo je tudi nas navdajalo, ko smo videle, da se je tako številna množica veselila z našimi uspehi pri prireditvi kakor tudi na razstavi ročnih del in kuharskih umetnosti.

Zato se v imenu vseh gojenk zahvalim javno, seveda najprej g. dr. Tischlerju in vsem prečastitim gospodom, ki so nas presenetili s svojo navzočnostjo ter vsem, ki so se udeležili naše prireditve. Bil je to dokaz in priznanje uspešnemu delovanju častitih sester.

Upamo, da bo naš narod še v naprej spoštoval svoja krščanska izročila in bo pošiljal dekleta s slovenske koroške zemlje v gospodinjski šoli v St. Rupert in v St. Peter.

Nepopisno veselje in radost nas je navdajala ob zaključni prireditvi, a v srcu nam je vstala otožnost in žalost, da bomo morale v kratkem zapustiti ljubljene prostore „Narodne šole“. Samo en teden je bil še pred nami.

Ob koncu tečaja smo se zbrale v tihi kapelici, katero so še objemali jutranji žarki vzhajajočega sonca, k zahvalni sv. maši. Zahvaliti smo se morale za tolike prejete milosti, ki smo jih prejemale tekom pol leta pri vsem učenju in delu. Iz vseh src je kipela vroča molitev in iskrena zahvala za vse, ki so nas hranili z nauki za dušo in telo. Šele takrat smo v jasni luči videle delo in trud ter skrbi, katere so imele častite sestre z nami. Skrito je njihovo delo, a me smo imele priliko videti njihovo delo od

blizu in sprejemati sadove njihovega trpljenja. Noben denar jim ne more poplačati truda in vsega tega, kar so nam dale. Iskren „Bog plačaj“ je privrel iz vseh duš in klicale smo poseben božji blagoslov in varstvo nad to hišo in delovanje častitih sester. Naj bi nudila vzgojo še stoterim slovenskim dekletom, katerim je že tekla in katerim še bo slovenska zibel.

Na koncu sv. maše je prikipele iz globine duše slovesni „Te Deum laudamus“ in hitel pred prestol Njega, ki deli vse milosti in dobrote. S hvaležnim spominom smo se ločile od ljubljene kapelice.

Ko smo še vse zbegane tekale po hiši, je iz kuhinje prišlo poslovilno kosilo. Povalile smo vse preč. gospode in dobrotnike, ki so nam omogočili tako temeljito šolanje. Po kosilu je spregovoril g. dr. Tischler lepe poslovilne besede. Lepo nam je orisal slovo in med drugim poudaril, da niso solze bistvo poslavljanja. Ne preveč solz, ampak veselo moramo oditi v svet, na domove, kjer nas čaka še ogromno dela. Pokazati moramo svetu, česa smo se naučile in biti moramo živa reklama za gospodinjske šole. Hvaležne smo mu za prelepe besede, katere bomo ohranile za vedno v naših srcih.

Tudi g. župniku Srienču smo zelo hvaležne za zlate nauke vzgojeslovja, katere so nam celo šolsko leto delili. Zelo važno je, da bomo kot gospodinjice in matere znale vzgajati svoje otroke v krščanskem duhu in po krščanskih načelih. Prelep je bil tudi njihov govor, ko so omenili poleg drugega tudi slovenski šopek, ki si ga naj utrgamo pri tabernaklju v kapelici kot simbol ljubezni, vere in upanja ter ga ponese s skrbno s seboj v svet.

Ko nas je predramila svetla zarja nedeljskega jutra, smo se tiho prikradle pred vrata naših dobrih sester, da smo še zadnjič zapele in zacitrale v slovo.

Takoj po sv. maši nas je avtobus odpeljal v St. Peter pri St. Jakobu na tamkajšnjo razstavo in zaključno prireditev. Obiskale smo grede tudi nekaj slovenskih vasi in cerkev in povsod se je razlegala naša ljubka slovenska pesmica. Napravile smo grede tudi romanje v Podgorje, k preljudi nebeški Mamici. Tu smo imele sv. mašo, pri kateri smo same igrale na mogočne orgle in pele čast Kraljici maja.

S pesmijo smo se pripeljale na cilj. Z veseljem so nas tamkaj sprejeli, hvaležne smo jim za vso prijaznost in postrežbo. Saj smo se čutile pri njih takoj kot domače. Presenetila nas je njihova razstava, seveda smo jo tudi malo kritično gledale, ker je pač pregovor resničen, ki pravi: „Vsak kra-

mar svoje blago hvali!“ Vendar jim čestitamo k njihovemu uspehu kakor tudi k lepi prireditvi.

SLOVO JE TEZKO . . .

Utrujene smo se vračale domov, kjer smo še dobile majniško pobožnost in smo zadnjič zapele za slovo majniški Kraljici. Na predvečer smo še s citrami ob luninem svitu jemale slovo. Kmalu je priplavala zarja zadnjega dneva in noč se je umaknila belemu dnevu. Pri zadnji sv. maši smo še enkrat zapele naši ljubljani Materi. Zadnjič so nam g. župnik še podelili Njega na pot, ki nam daje moč in krepi voljo za veliko poslanstvo, ki nas čaka v svetu.

Potem pa smo hitele pospravljati svoje stvari in kmalu so postale omare prazne in kovčki so bili polni. Najraje bi bile kazalec ure ustavile, da bi se nezaželjena ura slovesa ne približala prehitro. Toda vse pride in vse mine. Seveda, popolnoma se nismo mogle držati navodila, ki nam ga je dal dr. Tischler, „da ne preveč solza“, saj so kar same tekle po mladih licih, polnih mladostnega izraza.

Poslavljalje smo se od vsega, od vseh ljubljanih sobic, tudi od hleva, vrta, posebno pa še od najdražjega: od kapelice. Nazadnje smo še enkrat tekle gor in mislim, da je bilo to slovo najtežje. V duhu smo še enkrat prehiteli pol leta, ki smo ga tako lepo preživeli.

S solzami v očeh smo se zahvaljevale poslavljalje od častitih sester in druga od druge. Kot rodne sestre smo si bile. Obljubljale smo druga drugi, da bomo to nežno prijateljstvo še naprej gojile in da ga bomo v pismih obnavljale ter poživljale tako spomine na samostan.

Še zadnji srčni utripji so močno utripali v ljubi hiši in stopiti smo morale skozi vrata v svet.

Vedno nam boš ostala, draga hiša, v blagem spominu. Tvoj spomin nam bo svet in srcu drag, saj si ti mejnik v našem življenju. Dobrih in zlatih naukov, ki smo jih prejemale tukaj, ne bomo pozabile nikdar! V goreči molitvi se bomo spominjale tebe, dragi začasni dom! Z zadnjim „Z Bogom“ smo se razpršile na vse vetrove. Ostala si zopet samotna ljuba hišica, željno spet čakaš in pričakuješ drugih gojenk, da jim podeliš najboljšo doto za življenje. Daj Bog, da bi jih bilo vedno zadosti, katerim boš vodnica in kažipot v lepše življenje in svetla luč našemu narodu!

Bog te živi!

Hvaležna gojenka M. M.

Dom ne stoji na zemlji, stoji na ženi. Pridna gospodinja je najboljša gotovina. Gorje hiši, v katero ljudje nočejo. Dobra jed se sama ponuja. Hvaležnost brata razveseli. Opeklo dete tudi na hladno piha. Kdor svoje zameta, tujega ni vreden.

Karel Mauser:

Jamnik

(7. nadaljevanje)

Pa srce ni pritrjevalo, molčalo je kot grob.

Upanja vendar ni vzela, se je vzdignilo v Lojzu. To je rekla. Premislila bo vse in potlej bo videla, da ji bo lepo ob meni.

Tedaj znajo priti že fantje od vojakov, je ošvrknilo po srcu. Grogorjev tudi. Nemara si že pisarita.

Grogorjevega ne bo hotela, se je komaj živo še nekaj uprla. Šepast ni je spet zamahnilo po srcu. Kako je že rekla Reza? Te močno boli noga, da jo tako vlečeš za sabo?

Lojze s spačnim obrazom in z zaprtimi očmi lovi poslednje bilke. Nobena ga ne obdrži.

Z zaprtimi očmi vidi rdeč srček na glinastem dnu. Samo še prav majčkeno se vidi. Jutri ga bo glina docela pokrila.

Pod vekami sta dve drobni solzi.

Majnik je šel h koncu. Vreme se je čudovito držalo. Sonce je žgalo na vas in na gmajne, da je bil zrak napojen s smolo.

Rakarjev Lojze se je skušal dokopati do jasnega spoznanja. Tako je bil zaposlen sam s seboj, da mu niti na mar ni bilo, da je bil Peter že trikrat v tarbehu pri Kočarju.

Lojze se je samo še mučil, da bi spravil iz Reze zadnjo besedo in sicer še pred prihodom Grogorjevega.

Dnevi so tekli.

Reza je kar nekam oživela. Kadarkoli je Lojze prišel pod okno, mu je odprla. In prijazna je bila. Lojze je pričel upati.

Nemara ga preskuša. So ženske, ki jim je to kar v krvi. Prav nalašč je lezel v Radovljico po nov prstan. Prav takšnega je vzel kakor je bil prvi. Reza se ga ni branila. Natančno tako se je nasmehljala kakor prvič.

Lojzu se je zdelo, da jo vendar pridobiva. Saj ne more

mimo vsega. Ko bi ga ne imela rada, bi mu ne odpirala okna. In novega prstana bi prav gotovo ne vzela. Potlej je prišlo tisto, kar je Lojza prignalo do konca. Kakor obkoljena žival, ki stoji pred prepadom, se je pogital za poslednjim upanjem.

V torek je bilo, ko je vasoval. Reza je bila čudno govorna in gledala je s svojimi očmi kakor nekda.

„Zvedela sem, da se v četrtek vrnejo jamniški fantje od vojakov.“

„Pa ne vsi,“ je bruhnilo iz Rakarjevega. „Vaznikov in Kačnikov sta bila potrjena za osemnajst mesecev.“

„Ne bom rekla,“ je mirno govorila Reza. „Trife menda pridejo. Bavdežev, Gorjanov in Grogorjev.“

„O Grogorjevem vedno govoriš,“ je skorej siknil Lojze. „Pa ga niti ne poznaš ne.“

„Samo povedala sem ti,“ se je kakor branila Reza. Rakarjev je čutil, da se je zaletel.

„Poglej, Reza, še zdaj nisi rekla besede, ki bi se je mogel oprijeti. In veš, da te imam rad.“

Slonela je za pelargonijo in strmela vanj.

„Kdaj sem ti rekla, da te tudi jaz nimam? Nikoli se nisva sporekla.“

„Pa vendar govoriš vedno o Grogorjevem in z Grogorjevko sta vedno skupaj.“

„Kregati se ne morem z njo.“

„Vem. Toda rad bi videl, da bi odšla midva v Kranj. V fabriko bi šel in lepo bi nama bilo. Na Jamniku kar ne morem več živeti.“

„Ti misliš tako daleč naprej. Saj še nič nimava.“

„Pa bi vsaj zadnjo besedo rekla,“ je prosil Rakarjev.

„Več kot rada imeti ne morem,“ je rekla užaljeno.

„Pa ne boš šla z Grogorjevimi, ko se vrne?“ se je prislonil prav k rožam.

„Kako si neumen,“ je tiho rekla.

Zagrabil jo je za zapetje. Ni mu umaknila.

„Gospa boš v Kranju in nikoli ti ne bo treba delati,“ je šepetal. „Garal bom kot črna živina. Boš videla.“

Gledala je mimo njega. Pelargonija ji je skrivala obraz.

„Bojim se, da je to vse še tako daleč,“ je potlej vzdihnula.

„Zakaj?“ se je srečen uprl Rakarjev. „V jeseni sva lahko že v mestu. Da ne bova pozimi mlátila te jamniške pristujenosti. Že v naprej se je bojim.“

Ko je utonil spod okna, je Reza še kar naprej strmela v noč. Lojzov šepavi korak jo je bolel.

Saj je revež.

Na četrtek popoldne so prišli. Lojze jih je videl spred bajte. Pa jih nalašč ni čakal zunaj. V bajto je šel in jih naskrivaj gledal skoz okno.

Grogorjev je bil prvi. Počrnel je v obraz, da so se mu zobje kar belili, ko se je smejal zancem.

V Lojza je lezla teža.

Z Grogorjevimi se ne more meriti.

Ko je Nace šel mimo Prosenarja, je pogledal na dvorišče. Lojze je vedej, da Reze ni doma. Jo je videl, ko je šla na polje.

Po vasi je kar zavrelo. Fantje so prišli. Kar jih je bilo starejših, ki so vojake že odslužili, so hoteli zvedeti to in ono.

Kar na vasi so se zbrali.

„Savič da je še tam,“ je vpil Sodarjev na Grogorjevega. „Ni zlodej, moj komandir je bil. Hudič! Nas ni mogel, kakor da je vohal, da smo z Jamnika. Za vsako stvar nas je jahal.“

Grogarjev bi komaj do večera prišel do bajte, da ni privihrala Grogorjevka in ga vlekla domov.

Lojze je strmolel za njima.

Ko bi bil vsaj Grogorjev!

Ta večer Lojze ni vasoval. Bal se je samega sebe. Sredi noči se je zbudil in mislil na Grogarjevega. Reza ga je gotovo že videla. Mu ni ušlo, da je pod noč šinila h Grogorju.

Reza se na videz ni nič spremenila. Lojze jo je skušal uganiti, poskušal jo je ujeti, toda Reza je bila tako čudovito mirna, da je bilo Rakarjevega samega sram, če je kdaj izbruhnul.

(Dalje prihodnjič)

Gostovanje ljubljanske drame:

Krajnski komedijanti

Gledališka igra, katero je napisal Bratko Kreft

Vsa gostovanja jugoslovanskih umetniških skupin so žela tako v Celovcu kot v ostali Avstriji najlepše uspehe. Za opero, baletom in narodnimi plesnimi skupinami smo doživeli dramsko predstavo ljubljanskega Narodnega gledališča. Na prvi pogled tvegana zadeva je izšla kot velik uspeh.

Igralski ensemble ljubljanske drame sega v elito evropske gledališke umetnosti

Slovenska drama je že od vsega početka uživala velik sloves. Poleg zagrebske je bila najboljša v Jugoslaviji. Nučić, Danilo, Levar, Železnik, Marija Vera, Danilova, Severjeva, oba Skrbinška... so imena z zlatimi črkami zapisana v zgodovini slovenske dramske umetnosti in vsak od teh je še osebnost, ki bi se s svojim znanjem mogla uveljaviti na vsakem odru kjer si bodi... na Dunaju, Monakovem, Parizu...

Že od vsega početka so slovenski gledališki umetniki oplajali tudi druga gledališča po Jugoslaviji. Nučić Zagreb, Severjeva Osijek, drugi Skoplje, Sarajevo itd. Če more biti slovenski narod ponosen na svojo opero, more biti na svojo dramo toliko bolj.

Kreftova igra: zanimiv in uspel poizkus

Slovinci nimamo velikih gledaliških pisateljev, ki bi segli na evropsko raven. Cankarjeva poezija je ostala v lokalizmu in nekateri talenti (Leskovec) so prezgodaj umrli. Je pa slovenska igralska umetnost toliko višja. Prednosti Kreftovih „Krajnskih komedijantov“ je treba poudariti tam, kjer so: oblika in vsebina. Igra v igri, kakršna je, predstavlja novost v slovenski gledališki literaturi; snov, katero zajema, ji pa daje še posebno vrednost. Kreft je postavil na oder pred današnjo slovensko generacijo žive osebe — tiste, ki so pred poldrugim stoletjem zorale njivo slovenskega gledališkega leposlovja. S tem je napravil veliko uslugo tudi tistim delom slovenskega ozemlja, ki so vsled okoliščin za-

ostali za kulturnim vzponom Ljubljane. Kreftova igra z Linhartom, Japljem, Vodnikom in predvsem Zoisev v ospredju, je slika dobe, ko si je slovenski narod mimo cenzorjev in sličnih veličin utiral pot do svojega kulturnega vzpona.

„Krajnski komedijanti“ so res verna slika tedanje dobe. Je ni osebe, katero je Kreft postavil na oder, da bi ji mogli reči, da res ni živila. Od Matička do žlahtnega grofa so bili pristni.

Posebnost igre je bila seveda tudi v tem, da so vse osebe govorile v žargonu svoje dobe. Zanimivo in popolnoma uspelo. Vsaj

Onebohod

Čez Kalvarijo na Oljsko goro mimo križa strma pot drži, kjer Gospod učencem ljubeznivo pred odhodom z zemlje govori.

Rešne rane so se zasvetile, rajsko Mu obraz je zasijal in nato je veličastno zginil med oblake s trdih gorskih tal.

„Aleluja!“ takrat so zapele vse nebeške trume Mu v pozdrav. „Svet, svet, svet!“ ubrano se razlega kralju zemlje in nebes višav.

Zdaj kraljuje na Sionski gori, zvezde vse so Mu prižgane v čast; klanjajo se mu nebeški dvori — trese pa peklena se pošast.

Sedeže v nebesih nam pripravlja vsem, ki s križem gremo na goró čez Kalvarijo v kraljestvo slavja — pot edina, ki drži v nebo.

Limbarski

za Celovec nadvse podučljivo. Pred 150 leti in še kasneje se je tudi ljubljansko meščanstvo ponašalo s „kaša prajm lustig sajn“, toda zdrava narodna zavest jim je pokazala vrata.

Kreft, kakor rečeno, je s svojimi „Krajnski komedijanti“ pač prinesel v dvojnem pogledu uspelo in nadvse zanimivo gledališko igro na oltar slovenskega leposlovja. Mislim pa, da kot avtor ni segel preko svojih „Celjskih grofov“.

Polno mestno gledališče v Celovcu je s hvaležnostjo in občudovanjem sledilo predstavi. Z odra so govorili Zois, Linhart, Vodnik, Japelj in v srca gledalcev je sijalo sonce... Tudi zunaj je bil sončen dan... Če bi pisal o Vladimirju Skrbinšku kot Zoisu, bi moral tudi o Janu, Šaričevi, Drenovcu, Levarjevi in vseh...

Bila je predstava najčistejše igralske kulture.

Vigredna

Hodil sem po gozdu, teloh je cvetel, sneg se je raztajal, ptiček je zapel.

Vigred je pozdravljal, zletel skozi zrak... jaz sem si pa vtaknil rožico za trak.

Pesmico sem brundal, potok je šumljal, njivce so čakale, kmal' bo kmet sejat.

Prišlo bo poletje, travca padla bo, žito bo zorelo — Bog daj, da ga bo.

R. Vouk.

Dom umira

Dom razgaljen je in razdejan. Tihozitje, ki zidovju da življenje, kar zgradilo domu je trpljenje, izročeno gladnim je rokám.

Kaj zijate, stene, v strašni dan?! Ogenj blag je nehal prasketati, si oči z rokó zastrla mati; vso od solz ima ožgano dlan.

Očka, očka! Kam hitite, kam? V slovo roka vaša boža kравce, boža debela, blagoslavlja travce, blagoslavlja kamre, hram.

Kaj, da bratje, sestre zrejo k tlóm — iščejo ugrabljene zaklade? Temne zrejo jim oči prepade, kamor zrušil se je beli dom?

Grenka kupa pije se do dná! Strastno hrope črni voz, požira v bóli zvita trupla, dom umira — v tuji zemlji strašni grob zijá...

Milka Hartman

Pomladanska cvetka pripoveduje

Pomlad je spet! Kadar slišimo besedo pomlad, se v naši človeški duši nekaj zgane, raznovrstne misli se nam vsilijo in pri vsakem človeku pridejo na nekak način do izraza. Vsa narava se veseli, kajti toliko novega življenja, moči in ljubezni do dela nam ne nudi noben letni čas, kot ravno pomlad. Oj te ptičice, kako ti pojol Rožice cveto. Pa saj bi jim bilo dolgčas, če bi se morale pogovarjati same s seboj. Zato jim je ljubi Stvarnik vdihnil „dušo“, sladki vonj, kateri na poseben način privleče ali prižene toliko gostov k njim. S temi gosti se rožice veselijo in pogovarjajo vsak dan. Čebeličice, pisani metulji in druge žuželke so to. Ali ni to tudi človek, kateri ne najde v tesnih ulicah miru in mora v naravo, da se pogovarja z rastlinami, z resničnimi čudeži narave? Da, tudi človek je to. On je edini, kateri razume vse to, kar rožice pripovedujejo. Človek posluša, in kaj mu rožice pripovedujejo?

„Srčce mi utripa, kadar vidim človeka stati pred seboj. Saj veš, zakaj. Nesramni so ljudje. Tudi ti si človek. A ker me nisi takoj utrgal in uničil mojega življenja, vidim, da si boljši od drugih. Poslušaj me tedaj! Kaj moramo uboge reve, rožice, prestat pozimi. Kakšen mrz je in skoraj bi rekla večna tema pod debelo snežno odejo. Mlade korenine nam zmrzujejo. Sneg se stopi v vodo in ta voda naj nam bo sedaj spomladi živež. Začne se delo. Sonce sije in nam olajša trpljenje. Čemu pa naj bi bilo to trpljenje, ako nas potem človek s svojo surovo dušo v najlepšem cvetu utrga, uniči? Vse to bi bilo neumno. Zakaj se torej mučimo? Kdo dobiva od nas življenje? O, toliko živali bi moralo poginiti, ako bi nas ne bilo. Ne navsezadnje pa človek sam! Koliko potrjih človeških duš razveseli in okrepeča ravno v pomladi naš vonj in pisani cvet? Mnogo zdravnih moči skriva naše življenje. Ne vem, ali me razumeš? Priznati moraš, da je človek krut. Kako lepa je naša nedolžnost. Bog jo nam naj ohrani. Vse sem ti sedaj povedala. O, kako toplo mi je pri srcu. Veseli me, da si me poslu-

šal. Ne ohrani tega, kar sem ti povedala, le zase, ampak oznanjaj to drugim, ki tega ne vedo. Izpolnilo se mi je, kar sem tako želela, govoriti z dobrim človekom. Ker sem dosegla, kar sem hotela, hočem sedaj umreti. Utргaj me in nesi moj nedolžni cvet tja na oltar v cerkev k nedolžni Materi. Tam bi rada izdihnila dušo kot prošnjo za brezsrčne ljudi!“

Kušej Lorenc,

4. letnik učiteljskega.

Kako so šteli?

Dne 1. junija lansko leto — skoraj bo eno leto od tega — je bilo v celi Avstriji ljudsko štetje. Na to štetje, ki naj bi bilo vsakih 10 let, so se morali seveda pripravljati. Te priprave naj bi bile predvsem v tem, da so pripravili vse potrebne tiskovine in da so nato števeni uradniki dobili vsa potrebna navodila.

Že takrat je bilo pri nas na Koroškem znano, da ti števeni komisarji niso dobili samo navodil za čim pravilnejšo izvedbo štetja, ampak so dobili tudi politična navodila, kakor nikakor niso v skladu z nepristranim štetjem. Števeni zaupniki so dobili namreč navodila, kako naj štejejo, da bo

čim manj Slovencev. Razen tega so bili tudi za števene zaupnike imenovani predvsem ali pa izključno taki, na katere so se oblasti — v tem slučaju okrajna glavarstva — mogla zanesti, da bodo „šteli“ po njihovih navodilih.

Zato je Narodni svet koroških Slovencev že takrat izjavil, da takega štetja Slovenci ne bodo nikdar priznali. In je res bilo mogoče ugotoviti iz načina popisovanja in izpraševanja, da tako štetje za nas pač ni ne verodostojno in ne merodajno.

Uradni podatki tega štetja so z ozirom na občevalni jezik naslednji:

Števeni okoliš	skupno	od teh				
		nemški	nemško slovenski	slovensko nemški	slovenski	drugi, neznano
Celovec mesto	62.782	60.845	559	156	260	962
Beljak mesto	30.066	29.695	134	23	20	194
okraj Šmohor	20.656	19.186	1.000	275	189	4
okraj Celovec	69.464	58.417	4.303	3.128	3.322	294
okraj Št. Vid	62.533	62.129	100	59	53	192
okraj Špital	68.558	67.146	19	21	509	863
okraj Beljak	69.883	60.136	4.561	2.454	1.606	1.126
okraj Velikovec	40.214	20.967	8.813	5.062	5.258	114
okraj Volšperk	50.608	50.261	72	40	99	136
KOROŠKA	474.764	428.784	19.561	11.218	11.316	3.885

Plattdeutsch

V knjižici „Tabernakel u. Fegfeuer“ (Verlag Franz Reisinger, Wels, O.-Ö.) pripoveduje v 2. zvezku 1952 vdova Gertrud Lenz sledečo zgodbo:

Bilo je pred 60 leti, avgusta 1862. Bila sem na smrt bolna. Dovršila sem že ljudsko šolo. Ležala sem v zgornji sobi. Mati je imela veliko dela. Jaz sem bila najstarejša izmed otrok. Najmlajši otrok je bil star šele 1 leto. Oče je bil na delu izven doma.

Mater sem prosila, naj mi koga pošlje v sobo, da ne bom tako sama. A nikogar ni bilo. Mati je pripravljala večerjo. Šla je po nekaj na polje, čez pol ure se je zopet vrnila. Prišla je k meni. Rekla mi je, da mi bo prinesla okrepcilo. Naj počakam nekaj minut. Bila sem zopet sama. Mračilo se je že, a še se je dalo razločevati posamezne predmete v sobi.

Komaj je mati odšla, so se tiho odprle duri sobe in neka žena, sklonjena, je vstopila. Imela je sivo obleko, okrog glave je imela sivo ruto. Hodila je počasi, do moje postelje je bilo samo 3 do 4 korake. Ni me pogledala. Spustila se je na svoj obraz, preko moje postelje, k mojim nogam. Da mi mati pošlje tako ubogo trudno ženol sem si mislila.

Tedaj sem videla, kako se je srednje velika zelenkasta kača ločila od šineka (vrata) žene. V strahu, da bi kača prišla h meni, sem se vsedla, ker sama nisem mogla vstati, na zglavno blazino. Rekla sem ženi: „Draga žena, ali bi ne bili tako dobri in bi vzeli kačo proč, bojim se.“ Komaj sem to rekla, je vzela kačo hitro pod naprso ogrinjalo, se je hitro zravnila, se postavila ob vnožju postelje in me prijazno gledala. Tedaj se mi sploh ni zdela stara. Rekla je v plattdeutsch-narečju:

„Kend, gell du bätst imme de Rusekranz aus de Rusekranzbrödeschaf für die die zuitsch dran sen echn senn jetz dran, gell wenn de wiede got bes, dann bets de en für mech.“

Odgovorila sem ji: „Se danes bom molila rožni venec za vas, če morate tako trpeti.“

Nato je odvrnila:

„Ne Kend du bis noch zu krank, wenn de widde got bes; die Schlang neim ich wiede met enet Fegfeuer.“

Še me je prijazno pogledala in je hitro odšla skozi duri. V tem sem že zaslišala materine korake na stopnicah. Mati je vstopila in me je videla sedeti v postelji in jokati. Povedala sem materi, kaj se je v teh kratkih minutah zgodilo. Mati žene ni srečala. V Sinzig-u je rožnenska bratovščina za rajne; kdor ne gre k pogrebu, mora moliti rožni venec za umrlega. Odkar sem zapustila solo, sem bila v bratovščini. Zvečer bi bila morala moliti rožne vence, če je kdo umrl. Materi si nisem upala povedati, da še nisem vseh zmolila. Misllila sem, ljubi Bog že ve. Potem sem molila za tistega, ki je bil prvi na vrsti, česar pa noben človek ni vedel. — Vzela sem rožni venec in sem glasno začela moliti žalostni del. Ker sem bila še preveč bolna, so pokleknili moji starši, bratje in sestre na tla in so glasno molili žalostni del in litanije bridkega trpljenja. Jaz sem molila zraven. Ponoči se mi je sanjalo: Žena, ki sem jo videla prejšnji dan, je izgledala kot nevesta. Zahvalila se je za sedem rožnih vencev in litanij, ki smo jih zmolili prejšnji večer. Žena je vedela, da imam še moliti rožne vence. Bila je na vrsti. Prišla me je opomniti. V življenju se mi je večkrat trdo godilo. Mislim, da je tista žena (njena duša) pogosto zame molila v nebesih. — Tako G. Lenz v omenjeni knjižici.

Nas na tem mestu zanima plattdeutsch-narečje, v katerem je govorila ona žena. V pismeni nemščini se to glasi: „Kind, du best immer den Rosenkranz aus der Rosenkranzbruderschaft für die Verstorbenen, wer zuerst dran ist; ich bin jetzt dran; gelt, wenn du wieder gut bist, dann betest du den doch für mich. — Kind, du bist noch zu krank, bete den, wenn du wieder gut bist für mich (= Otrok, ti vedno moliš rožnivenec iz bratovščine rožnega venca za rajne, kdor je prvi na vrsti; jaz sem zdaj na vrsti, kajne, ko boš zopet zdrava, boš molila zame? — Otrok, ti si še preveč bolan, moli zame, ko boš zopet dobra; kačo vzamem zopet s seboj v vice).“

Naša slovenska narečja se gotovo ne razlikujejo bolj od pismene slovenščine, kakor pa se razlikuje plattdeutsch-narečje od pismene nemščine.

CELOVEC

Nedeljska služba božja je vsako nedeljo in praznik ob pol 9. uri v slovenski cerkvi v Priesterhausgasse.
Popoldanska služba božja je ob nedeljah in praznikih ob štirih popoldne.

Koroški nemški listi poročajo, da so uradni prostori jugoslovanskega urada za zvezo v Celovcu od 15. maja naprej v Getreidegasse 11. Uradne ure tega urada so vsak dan - razen sobote in nedelje - od 9. do 12. ure.

GORENČE

(poroka)

Buchbaurova hiša je nedavno izgubila svojega gospodarja, ki je umrl na težki bolezn. Zapustil je dve mali hčerki, ki še hodita v šolo. Ker je vdova, Angela Umek, le težko pogrešala gospodarja, si je za novega moža in gospodarja izbrala g. Ernesta Lutnika, bivšega p. d. Hožarja, kateremu je Drava po zgraditvi elektrarne pri Zvabeku zalila dom in polje. V nedeljo, dne 11. maja, so se ženina in nevesta ter še 25 svatov, odpeljali s posebnim avtobusom v Reichenau na Zgornjem Koroškem, kjer je za župnika nevestin brat, č. g. Stefan. Ta je poročil novi par, nakar so imeli v župnišču obed, ki ga jim je pripravila tamkajšnja gospodinja Marija Pirk, doma iz Štampernikove družine z Rude.

Še isti večer so se vsi - ženina in nevesta - ter vsi svatje z avtobusom srečno vrnili domov. Poroka sama je bila sicer v nemškem jeziku, vendar pa so svate med obedom razveselili s petjem v obeh deželnih jezikih pevci, ki so bili med svati.

GLINJE

Na Florijanovo nedeljo smo imeli v Glinjah lep katoliški dan. Zjutraj je bila naša farna cerkev napolnjena, č. g. misijonar so imeli med sveto mašo stanovski govor za moše. V klenem govoru, polnem konkretnih zgledov, so pokazali dolžnosti in pravice, ki jih ima oče v družini. Po sv. maši pa so napolnili klopi naši fantje. Tudi njim so v enournem govoru dali zlate nauke, tako da so fantje rekli, cel dopoldan bi jih radi poslušali. Precej ljudi je prejelo tudi sv. zakramente!

Popoldne ob 4. pa smo v procesiji šli iz farne cerkve v Zdovlje. Cerkev v Zdovljah je bila premajhna, toliko nas je bilo. Pred večerno službo božjo so imeli gospod misijonar stanovski nauk za matere. Govorili so o krščanski vzgoji v družini in posebno poudarjali navodila o krščanski vzgoji, ki so jih dali papeži: Leon XIII., Pij X. in sedanji sv. oče. Z njim lastno prepričevalno besedo in poučnimi vzgledi so vse ganili do solz; sedaj vemo, kaj je dobra mati za dom, družino in narod.

Po službi božji, ki so jo imeli naš domači g. župnik, je bil še lep stanovski govor za dekleta. Lepo število jih je bilo.

STISKALNICE ZA SADJE IN DROBILCE SADJA

kotle za kuhanje žganja - Brizgalnice za škropljenje sadja in poljskih pridelkov proti škodljivemu mrčesu - Agria-univerzalne stroje kupite najceneje v zalogi strojev in koles.

Johan Lomšek

ZAGORJE - ŠT. LIPS, p. EBERNDORF (Dobrla vas), Koroško. Na željo cenik zastoj.

Naj velja preč. g. misijonarju Cvetku naša prisrčna zahvala za tako lepe nauke, še si jih želimo!

Vsi farani se lepo zahvalimo tudi našemu g. župniku, ki nam je organiziral zares lep stanovski dan. Takih dni si še želimo v Glinjah.

ŠT. JANŽ V ROŽU

Dne 10. majnika smo položili k večnemu počitku ob ogromni udeležbi prijateljev in znancev od daleč in od blizu Ožbaltovega Foltija iz Rut. Pred enim letom, tudi v maju, smo obhajali njegovo poroko z 22-letno Matildo Uršic iz Loč. On sam je dopolnil 30. leto.

Domači in boroveljski pevci so mu peli pri Tišlarju in pri grobu, tovarniška godba iz Borovelj ga je spremljala na njegovi zadnji poti.

Kje ga je poklical Gospod življenja in smrti? Bil je elektrik, uslužbenec boroveljske tovarne, in je dne 7. majnika popravljaval elektrovođ Podljubeljem. Ko je odščipnil, na drogu stoječ, žico, se je drog podrl in ga pokopal pod seboj. Prepeljali so ga takoj na nezgodno postajo v Celovec.

Pri nas na Koroškem

Imel pa je tako težke notranje poškodbe, da jim je že popoldne istega dne podlegel. Mladi vdovi, ki je že itak veliko trpela v nemškem koncentracijskem taborišču, kakor tudi vsej Ožbaltovi in Uršicevi rodbini, izrekamo svoje globoko občuteno sožalje.

PODJUNA

Jadranska zavarovalna družba (Adriatische Versicherung), filialna direkcija za Štajersko in Koroško v Gradcu, kot svetovni koncern, priporoča zavarovanje poslopij proti požaru, nadalje zavarovanje proti vplomu in zavarovanje motornih vozil (Haftpflicht), zavarovanje proti poškodbam, zavarovanje cerkvenih zvonov, življenjska zavarovanja itd. - Zastopstvo za Podjuno (inspekcija): Nachbar Franc, p. d. Jop, posestnik v Čirkovčah, p. Pliberk (Bleiburg).

BOROVLJE

Zvezno ministrstvo za pravosodje je imenovalo dosedanega uradnega vodja okrajnega sodišča v Borovljah, dr. Jan. Gregorija, za predstojnika tega sodišča. Istočasno je bil novi predstojnik sodišča imenovan za deželnega sodnega svetnika. - Splošno priljubljenemu uradniku, ki je poznan po svoji nepristranosti, v imenu slovenskega prebivalstva Spodnjega Roža iskreno čestitamo.

ZITARA VAS

Na križno nedeljo, dne 25. majnika, priredi gostilničar Vlado Rutar veselico in vabi vso okolico k obilnemu obisku.

Dobra kuhinja in dobra klet sta pocenil Pridite.

BISTRICA

Dne 3. majnika je umrla na Bistrici pri Kapunu Alojzija Sačen, rojena Košic. Rojena je bila v pliberški fari. Poročila je Friderika Sačen. Odpovedali so ji živi in zadnja leta ni mogla več oskrbovati svojega gospodinjstva sama. Kapunov oče pa je sam znal prijeti za vsako delo, ki mu je šlo hitro izpod rok.

Zadnja tri leta je bila rajna popolnoma priklenjena na posteljo. Dne 6. 5. smo jo spremljali v lepem številu k zadnjemu počitku. Rajna naj v miru počiva! Kapunov očetu pa naše iskreno sožalje.

ŠMHEL PRI PLIBERKU

V petek zvečer, dne 9. majnika so se zbrali pevci pri Hranilnici in posojilnici, da zapojejo v slovo naši primadoni ter dirigentu, g. dr. Francu Krajgerju. Svečano je donela poslovilna pesem v pozni noči. Poleg drugih pesmi so zapeli tudi ono „o pohojeni travci in mamca se jezno drži“.

V nedeljo pa je postala poroka tudi velika slovesnost za ves pevski zbor. Ob pol 12. uri je sprejel pevski zbor pred cerkvijo ženina in nevesto ter jima zapel v pozdrav, v lepo uglajeni besedi je pozdravil slavljence v imenu zbora naš govornik, France Kropivnik pd. Šranc. Nato so v cerkvi opravili poročne obrede domači g. župnik J. Picej. V pridigi so posebno poudarili ljubezen do Boga, medsebojno ljubezen in ljubezen do otroka. V križih in težavah nas bodri zakonce krščansko upanje in medsebojno zaupanje. Belo cvetje in bela obleka pa naj opominja vse dni življenja na svetost, čistost ter poštenost krščanskega zakona. Lepo so se zahvalili za sodelovanje pri cerkvenem pevskem zboru ter prosili obadva, naj še naprej prepevata v božjo čast v cerkvi.

Za priči sta bila: G. Peter Mory, trgovec v Šmihelu in Pavel Krajger, pd. Krajger v Štrpni vasi. Za ta „široko“ pa so bili ga. Ana Mory. Pri poročni maši je bil zastopan cerkveni mešani zbor polnoštevilo. Nad 30 pevcev je bilo, da je bilo veselje. Seveda so imeli prej precej vaj, ker so se hoteli postaviti in so peli same nove pesmi, katere nevesti niso bile znane. Posebno moramo omeniti sopran solo, ki se je zelo lepo in prijetno ujemal z ostalim zborom. Pevki, go. Sadjak in Heleno Kamnik, Davidovo, lepo prosimo, da bi še večkrat prevzeli to vlogo. Pri nobeni poročni maši še ni bilo toliko ljudi kot tokrat; iz tega vidimo, kako je naša Loti priljubljena.

Vesela svatba pa je bila pri Likebu, brez vsake muzike. Bilo pa je zelo lušno in veselo. Ta poroka je bila v resnici tudi največja slovesnost za naš cerkveni zbor. Kakor svatje so bili povabljeni vsi brez izjeme na svatbo vseh 30 pevcev, petje in smeh in šale so nam delale kratak čas. G. župnik Poš iz Globasnice so pozdravili svojega prijatelja in mu položili na srce dvojno: Naj ohrani svojo preprostost in svojo vernost, da bo res dober in pošten katoliški zdravnik, katerih je tako malo.

G. župnik so izrekli besedo zahvale in pohvale ženinu in nevesti za njun trud pri petju ter ju prosili za nadaljnje sodelovanje. Voščili so obilo sreče in blagoslova za zakon. - Gospodu Mory-ju pa so se zahvalili za velikodušno pogostitev zbora na poroki. G. France Koprivnik pa je napil zakonski dvojici v imenu zbora. Veseli in židane volje smo se ob polnoči in sicer ravno o polnoči vračali na svoje domove. Pevci pa so lahko rekli, take poroke in take svatbe pa še niso doživeli, čeravno so nekateri že osiveli v zboru, kakor na primer Zilanov oče.

Zakonska dvojica kliče svojim sopevcem in pevkom v pozdrav: „Vivant sequentes! Pridite kmalu za nama v zakonski jarem, vi kandidati in kandidatkinje!“ Zbor pa kliče: „Vivant sequentes!“ ki nas bodo tako kraljevsko povabili na svatbo kot Loti in Franc.

Mlademu paru želimo obilo sreče in blagoslova. Na mnoga leta!

Vina, žgane pijače, sadni sokovi iz vinske kleti in tovarne žganih pijač

BRUNNER Celovec-Klagenfurt

DOBRAVA

To je naše pravo ime. Naketari nam pravijo, da smo na Rutah pa pri nas nobenih rut ni, sama dobrava je okoli nas. Pa baje imajo tudi v matičnih knjigah zapisano ime Dobrava. Tu v Dobravi pa je Tutka klicala in klicala: Tu, tu tu in kaj nam je pritulata? Lepo Vido. V resnici lepo Vido. Vsak je občudoval lepoto tega otroka. Včasih pravijo, en otrok je kot drugi, pa ni res, nekateri imajo veliko več miline na sebi kot drugi. Zato pa je naš cerkveni pevec Koprivnik, pd. Šranc, prav ponosen, da ima tako zalega otroka. Pri krstu so mu dali ime Vida Alojzija. Za botra sta bila Terezija in Karol Oraš iz Št. Vida v Podjuni. Tutka naj tutka in kukavica naj kuka, da bo pri Šrancu kar doma mešan zbor, ki bo sledil očetu na lepi poti petja. Mala lepa Vida pa naj raste v veselje in srečo staršev. Družini Šranc - Kropivnik pa naše iskrene čestitke.

BRESKA VAS

Jerci Podlesnik, dekli pri Sotoru, je prinesla štokrlja malega Ervina. Za botra sta bila Jakob in Justina Čajman. Fantje štokrlje nimajo radi, ker jim prinaša sitnosti. Marijo Kašnik pa ima štokrlja še prav rada, že četrtega otroka ji je prinesla.

BLATO

Družina Rakeb je prav veselo razpoložena. Dobila je v močnem fantku prirastek. Franc Černic in Marija Kristan sta bila za botra. Živi naj v milosti in modrosti pri Bogu in pri ljudeh mladi Rakeb. Čestitamo.

TINJE

V ponedeljek, dne 19. maja, so obhajali 75-letnico rojstva naš prošt, mil. g. Anton Benetek. Dne 19. maja leta 1877 je bil gospod jubilar rojen v Grižah pri Celju. V mašnika je bil posvečen 19. 7. 1906 in je nato pastiroval v dušno-pastirski službi v več župnijah na Koroškem. Povsod pa, kjer je bil, so ga njegovi župljani vzljubili in ga ne morejo pozabiti, četudi je že dolgo kar je prevzel našo župnijo.

Mil. gospodu proštu k jubileju prisrčno čestitamo in mu želimo, da bi ostal med nami zdrav in zadovoljen še veliko število let!

Tudi uredništvo „Našega tednika“ jubi-

lantu prav iskreno čestita v imenu vseh bralcev, ki poznajo mil. g. prošta od Šmohorja do Pliberka.

Dostavljamo še pesmico, ki jo je za to priliko poslal prijatelj našega lista in se glasi:

1877 75 1952
19. majnika let

Petnajst krat pet, koliko je to let?

Seštej jih na prstih pet ali pa množi spet in spet.

Številka ne da se postaviti okret, je to celih petinasedemdeset let!

J. K.

RADNA VAS

V torek zvečer, dne 13. maja, je umrl po dolgi in težki bolezni znani pek in gostilničar, g. Pogačnik, doma iz Zasipa na Kranjskem. Bil je v Ameriki, kjer si je pridobil izvrstno pekovsko prakso, nakar se je vrnil in se leta 1903 pri nas naselil. Bil je zelo prikupnega značaja. Posebno ga je veselilo petje, zato je do zadnjega rad zahajal v cerkev na kor, da je poslušal petje in večkrat tudi pomagal pri petju. Ob veliki udeležbi ljudstva in požarne brambe je bil pokopan v petek, dne 16. t. m. - Naj počiva v miru! Vsej družini izrekamo iskreno sožalje.

Z DEZELE

Zaradi slovesnosti sv. birme sem bil dne 5. maja v Št. Lenartu pri 7 studencih. Tam sem zvedel, da je samo iz fare Št. Lenart odšlo v zadnjem času nad 30 deklet služiti v tujino, večinoma v Švico. Doma pa tako zelo primanjkuje delovnih moči. Dekleta odhajajo največ zato, ker ne marajo več delati na kmetih in ker hočejo hitro veliko zaslužiti. - Po končani ljudski šoli obiskujejo nadaljevalno šolo, ki bi jih morala utrditi za življenje na kmetih, v resnici pa se tam nalezajo mestnega duha ter domišljije, da doma niso več za rabo.

ZAMOŽNA VAS PRI ŠKOCIJANU

Iz naše vasi se redko kdaj oglašamo v „Tedniku“. Vendar je dobro, da tudi kdo kaj piše in sporoča po svetu, kako se nam godi.

Dne 23. marca tega leta je zginila v valovih sive Drave Fingerlova Tilka. Šele 3. aprila je bil pogreb potem, ko so njeno truplo ujeli na jezu v Zvabeku. Kaj je bilo vzrok njenega žalostnega konca se še ne ve. Dogodek nas je močno pretresel.

Kmalu potem je Erjavčevemu Hanzeju pri Čuku odrezala slamoreznica vse štiri prste na roki. Sreča, da ni bilo še kaj hujšega. Sedaj se hodi zdraviti v Celovec.

V nedeljo, dne 4. maja, popoldan pa smo pokopali Hamrovega očeta, Jurija Kranjca.

Umrli so po težki bolezni v 70. letu starosti. Pokojni oče so bili znani daleč naokoli ne samo po Podjuni, tudi onkraj Drave, radi svoje izvedenosti za uravnavanje izpahnjene udov. Marsikomu so uravnali izpahnjeno roko ali nogo. Od vsepovsod so prihajali k njemu. Pogreba se je udeležilo veliko število ljudi, zlasti moških. Pevci so jim zapeli par žalostink za slovo, g. župnik Koglek pa so se zahvalili za delo, ki so ga pokojni oče napravili v svojem življenju v blagor bližnjemu. Naj jim sveti večna luč!

PERAČICA

V nedeljo, dne 11. maja, je bilo pri nas vse na nogah kar leze in gre. Poročila se je Triklnova Hilda. Za tako stvar se pa že spleča strgati kar dva para čevljev, če se za novo mašo, kot pravijo, spleča strgati en par. Poroka je bila v farni cerkvi v Škocijanu. Slovo od doma je bilo ganljivo. Nevesta je bila zelo lepo oblečena, da se je res splečalo pogledat. Vozili so se z avti, da je bolj hitro šlo.

Pomladne plašče, obleke, kostume, bluze, plašče iz balonske svile priporoča
WALCHER
Celovec-Klagenfurt 10. Oktober Strasse 2
Lastna izdelovalnica.

Po poroki so se veseli in številni svatje avrteli v gostilni pri Čuku. Je bilo še kar prijetno, tudi oknarjev ni manjkalo, ki so imeli zelo razgrete pete. Tako je sedaj Čukov mlinar dobil pridno gospodinjico, ki mu bo skrbno stregla in pomagala mleti. Bog daj, da bi bilo iz te moke veliko in dobrega kruha.

Hlapec in gospodar

V bližnjem trgu je semenj. Tudi ti, ljubi bralec, si tam in zdaj — dan se nagiblje h koncu — se pelješ čisto sam na vozičku proti domu. Hotel si kupiti molzno kravico, pa vsaka ti je bila predraga. Ko se tako voziš po cesti, se ti zazdi nenadoma kot da je prišel k tebi prijazen možiček, ki ti govori:

„Ej, sosed, kako pa, da tako pozen? Semenj je bil vendar opoldne že končan in ali nisi nekaj obljubil ženi, da prideš do obeda domov?“ Skoro prestrašen se ozreš okrog sebe, od kod ta glas? Pa razen par meštarjev, ki precej daleč zadaj z glasnim vikom razkazujejo svoje razpoloženje v glavi, ni nikogar blizu. Neznani duh pa nadaljuje: „Pa si imel nemara kaj drugega važnega opravka, da si se zakasnil?“

„I seveda“, odgovarjaš. „Kravico bi potreboval, pa zelo mlečno. Pa ni bilo poceni blaga, ker sem prišel že malo pozno. Tudi nekaj železja za plug bi bil imel kupiti, pa to tudi drugikrat lahko storim. Še nekaj, šmentej no, na sol in olje, ki mi ju je žena priporočila, sem tudi pozabil in celo na varovalnico, ki jo imam v dveh dneh plačati, sem pozabil.“

„Prijatelj, kaj si pa potem pravzaprav počel na semnju?“

I, sam ne vem prav, kaj da sem počel, in danes zjutraj, ko sem se odpravljal, se mi je zdelo, kakor da bi brez mene sploh ne moglo biti semnja.“

„Torej je pa le imela žena zjutraj popolnoma prav, ko je rekla, da ne mine noben semenj brez tebe“ — se oglašala še vedno duh za tvojim hrbtom na vozu. „Prav, prav je imela žena in meni samemu se tako zdi, da bi bil danes več zaslužil, če bi ostal doma; sicer nisem dal gostilničarju veliko skupička, se že precej zastopiva z gospo „abstinenco“, toda marsikaj bi lahko danes stori, in ker tega hlapca sam ne more, sem mu rekel žagati in sekati drva.“ — „Gotovo se dečko ni danes nič presilil, ko je videl, da ima gospodar dosti časa iti na semenj, kaj ne? Res je, ljudje se ponavadi nad posli bolj jeze, nego je prav.“ Nejevoljen takega premišljevanja oplaziš svojega rjavca čez pleča, da zdirja in ti ne poslušaj več, kar ti šepeče nevidni duh v uho.

In ko prideš domov, kratek pozdrav, žena ti ne očita niti z besedico, kajti dobro ve, da je njeno molčanje za te dostikrat pomembnejše od najglasnejše pridige.

Ker ni nikogar, izprežeš in spraviš konja v hlev; živina ima že svojo večerno krmo, kajti dan se je bil nagnil k poznemu večeru. Hlapec pa je izginil kakor kafra. Po- daš se proti dvarnici, da vidiš njegovo delo in glej! napravil je komaj za dobro naročje polen. O, ko bi ga imel v roki, bi mu že pokazal!

„Kaj pa je delal danes hlapec France?“ vprašaš ženo. — „Ne vem,“ odgovori ona, „ves dan ga ni bilo na izpregled.“

V tebi vre in kipi, stopiš venkaj pod zvezdnato nebo in naproti ti pride hlapec; vprašaš ga, kaj je delal danes, on pa našte-

dobivajo zato kolikor se da majhno plačo za delo. V mnogih krajih še danes tako mislijo. Drugi pa so prišli do boljšega spoznanja. Mislili so si: Delavci zahtevajo več plače, dobro, dam jim jo, toda za to zahtevam tudi več dela, to pa morem zahtevati le od človeka, ki ima dovolj in dobre hrane, ki si jo ravno more preskrbeti s po- višano plačo. Kmalu spozna tovarnar, da pri dobrih delavcih kljub višjim plačam bolje izhaja kakor poprej, in da ne pride samo v poštev, koliko kdo stori, ampak tudi kako.

Naj bo dovolj teh zgledov iz obrtnega sveta. Hotel sem ti le pokazati, ljubi gospodar, kako drugod rešujejo delavsko vprašanje in kako malo si še ti storil za kmetijske delavce. In vendar mora priti ravno človek, ki si vedno bolj izobrazuje um, tudi do vedno jasnejšega prepričanja, da je človek ustvarjen za delo, da je delo poklic in najlepši kras človeka. — Seveda bo bolj izobražen posej zahteval tudi boljše ravnanje od tebe, a to vse ti stoterno povrne s svojim vnetim in razumnim delom, s svojo vztrajnostjo in čuječim očesom nad tvojim premoženjem.

Našim gospodinjam

Praznik v družini

Bilo je lansko jesen. Z vlakom se peljem v bližnje mesto po opravkih. Pri prvi postaji vstopi v voz mati z otrokom in k meni prisede. Med pogovorom, ki se je sukala le krog njene družine, mi pove tole zgodbo.

„Bila sem v hiši pri svojem delu. Kar prihiti v kuhinjo moj mali Jožek in pravi, da mu je Tone rekel, da bo v nedeljo pri nas družinski praznik. Rekel mu je sicer, da ne sme nikomur povedati, pa on bi tako rad videl potico, ki je za ta dan že pečana. Od ostankov, ki sem jih posebej spekla, sem mu odrezala kos in ves srečen je s svojim polomljenim konjičkom odropotal nazaj na vrt. — Res smo se pripravljali na bližajoči se očetov god. S starejšimi otroki smo za njegov god skozi ves teden nabirali majhne žrtvice in premagovanja. Večkrat čez dan smo pohiteli pred družinski oltarček. Tu smo skupno prosili, naj nam Bog ohrani očka zdravega, da bo nas naučil pridno delati in se greha varovati. Otroci — solarčki so se naučili voščila in deklamacije. Najstarejša, Nežica, pa mu je v šoli spletla tople zimske nogavice. Očka je slutil, da se nekaj pripravlja. Ko je utrujen prihajal domov, so mu hiteli nasproti, mu postregli in vsak po svoje pripovedovali, kaj so v šoli doživeli ali se učili. Na sam godovni dan pa smo šli skupaj k maši. Koliko lepe družinske sreče smo čutili ta dan, ki bo nam vsem ostal v spominu neizbrisen. Druga leta smo si sicer voščili, a ravno to sodelovanje vse družine je naredilo ta dan za nas res pravi družinski praznik.“

Mati z otrokom je pri naslednji postaji izstopila. Milo mi je bilo pri srcu. Razmišljala sem. Kaj pa godovi naših mater in materinski dnevi, ob katerih se spominjamo njih požrtvovalne ljubezni? Koliko je po mnogih deželah na ta dan priveden in zunanjih slovesnosti, materam na čast opravljenih! In prav je tako, da se vsaj enkrat na leto spominimo, kaj naše matere store za naše družine in narod. Povabimo jih. Skupno proslavimo njih požrtvovalno delo za dušni in telesni blagor človeštva. Najlepši pa je tak praznik v družini. V duši domačih pusti toliko lepih, neizbrisnih spominov. O, le spominjajmo se nje, — naše najboljša, najdražja prijateljica in svetovalka. Ona rada v stiski pomaga, tolaži, se žrtvuje, če treba noč in dan, leto za letom, vse življenje. Za vsakega v družini ima dobro besedo, če treba, ljubezniv opomin. Vse pa v taki obliki, da blaži, dviga, daje moč — ona, močna v trpljenju in samoopovedih. Kaj bomo pa mi za njo stori- rili? Ona ne bo hotela ničesar. Preskromna je. Vajena je le dajati in se žrtvovati. — Vsaj hvaležni ji bodimo in posnemajmo jo, a ne samo v besedi, — v dejanju. Naučimo se od nje tega, česar nas je ona s svojim zgledom dan za dnem učila. Naša sreča je njena sreča. Naše življenje, po njenem

„Kaj pa ti je storiti, da si pridobiš takih delavcev?“ — Vzgoji najprej svoje otroke v dobre kmetovalce, ti so tvoji naravni pomočniki. Vcepi jim ljubezen do svojega poklica v srce, navadi jih skrbnosti. Pa ne pozabi tega, da si pridobijo dovoljno šolsko izobrazbo, kajti kmetovalec je vedno bolj prisiljen posegati z lastno roko med kolesje in jermenje svetovnega gospodarstva in zato je v prvi vrsti treba jasne glave, previdnosti in razuma za pridobitno življenje.

Kar se tiče tujih poslov, smo že sedaj prisiljeni kolikor toliko tekmovati z obrtniki in plačevati svojim poslom in delavcem večje plače, nego pred leti. Zato pa skušajmo delo bolj porazdeliti, da rabimo stroje itd.

Prijatelj moj, ki si se vrnil danes razburjen iz semnja, glej, mesec je že prikukal izza gore in rosna trava škropi tvoje črevlje, ko se v premišljevanje zatopljen sprehaš po vrtu. Kri se ti je umirila, jeza nad hlapcem je izginila, novi sklepi so ti napolnili prsa.

„Midva oba s hlapcem imava isti dobiček,“ praviš sam pri sebi, „njegov blagor je tudi moj blagor, dovolj imava vzroka, da sva prijatelja; jaz sem starejši, zato moram biti tudi modrejši in storim v izvršitev sklepov prvi korak.“

A. S.

prihajali verniki. To morje luči pa se je vilo v dolino k naši farni cerkvi. Še danes čutim svečanost praznikov ob pogledu na razkošno razsvetljeno cerkev in jaslice. Tu je bilo toliko lepega, novega, svetega. Zabučale so orgle in iz vseh grl pa je, kot božajoče toplo pomladansko sonce, privrela pesem: „Sveta noč, blažena noč...“ Kako lepa zveza tega besedila z očetovim pripovedovanjem doma. — To je samo nekaj lepih spominov na božične praznike, v ver- ni kmečki, slovenski družini.

Kaj pa velikonočni in drugi cerkveni prazniki. Ze priprava na nje je nekaj čisto posebnega. Tu narava sama pripomore k povsem svojevrstnemu dožitju. Za božič narava počiva. Za Veliko noč pa je navadno v naravi že polno življenja, zelenja, cvetja in ptičjega petja. Topli sončni žarki so vse to k življenju privabili. Vse to pa vzbudi nova čustva, delavnost pride do veljave; načrti se urednjujejo, ko je zginila ovira — mraz, ki nas je imel pri topli peči priklenjene.

Ohranimo, kjer pa treba, le vpeljimo lepo navado praznovanja godov in cerkvenih praznikov v družini. Otroci takih družin nimajo potrebe po družbi izven nje. Več družinske sreče in veselja pa bo število od slabe družbe pokvarjenih src manjše.

PRISPEVKI ZA ZBOLJŠANJE PLANIN

Zvezno ministrstvo za kmetijstvo je dalo na razpolago iz ERP-kreditov deželni vladi večjo vsoto za izboljšanje planin. Prispevki pa so namenjeni predvsem za to, da bi pokazali, kako je mogoče s primernim gnojenjem zvišati tudi pašo na planinskih pašnikih. Zato bodo priznani prispevki samo za gnojenje na takih planinskih pašnikih, ki bodo vsej okolici nazorno pokazali uspehe gnojenja z umetnimi gnojili. Prispevki bodo priznani za gnojenje do največ deset ha površine. Prispevek bo priznan samo za nakup apnenno-amonijivega solitra in sicer 60 šilingov za 1 ha površine (poraba 150 kg apnenno-amonijivega solitra). Pogoj pa je, da gnoji prošilec tudi z odgovarjajočo količino fosfornih in kalijevih gnojil ter apna. Za vsakih 100 kg gnojil, ki jih je treba prepeljati na planino, bo priznan še znesek v višini 20 šil. Za vsak hektar površine planinskega pašnika bo torej znašal prispevek približno 400 šilingov.

Prošnje za priznanje prispevka je treba nasloviti na naslov deželne vlade v Celovcu (Landesalminspektorat) in to čim preje. V prošnji je navesti točen naslov prosilca, ime oz. naziv planine ter površino planine.

S 1. julijem podražitev umetnih gnojil! Kupite takoj!

Ze dolgo zahtevajo kmetje, da se pravilneje uredijo cene za žito in za mleko ter mlečne izdelke. Saj so cene za te kmetijske pridelke na svetovnih trgih mnogo višje kakor pa so pri nas. — Ze sedaj država iz državnega proračuna in iz zneskov, ki jih daje na razpolago ameriška uprava za pomoč Evropi, doplačuje pri cenah za žito in mlevske izdelke ter za mleko in mlečne izdelke znatne vsote. Le tako je mogoče, da so končne cene za mleko in za kruh primerno mnogo nižje, kakor pa so cene v drugih državah. Ako bi cene žitu, to je moki in kruhu ter mleku za potrošnike zvišali, bi seveda delavci in nameščenci takoj zahtevali zvišanje plač za približno 20 odstotkov in to bi vplivalo na splošno podražitev.

za birmo kupite najceneje pri
URE F. KARNER
Celovec, Burggasse 8

Zato je namen, da bi s prvim julijem letos sicer res zvišali cene za žito in mleko, toda cene za moko in kruh ter cene mleku za potrošnike bi ostale neizpremenjene. To se pravi z drugimi besedami, da bo država k cenam za kruh, moko in mleko še več doplačevala kakor doslej. — Zato pa hočejo s 1. julijem znižati prispevek države k cenam za umetna gnojila in za krmila. S 1. julijem se bodo torej znatno podražila vsa umetna gnojila in pa krmila.

Zato nujno priporočamo vsem kmetovalcem, da si še pravočasno, pred podražitvijo, preskrbijo zalogo umetnih gnojil za jesensko gnojenje. Kdor pa more dobiti po sedanjih cenah krmila, pa mu tudi priporočamo, naj si jih čim več nabavi.

Orodje za večvrstno uporabo
Mrežne brane
Izruvače za krompir
vedno in v dobri kakovosti dobavlja
KURT MARKTL & CO.
kmetijski stroji in nadomestni deli
Celovec — Klagenfurt, St. Peter, končna
postaja obhusa, Völkermärker Strasse Nr. 117.

va cele litanije in še na večer je šel h kovaču, da popravi nekaj pri vozu. Ti si misliš: Če ga ozmerjam, pomaga ravno toliko, kakor če nič ne rečem in če ga zapodim od hiše, moram iskati drugega, ki ne bo za las boljši, samo drugačno lice bo imel.

Nikakor ne moreš razumeti, zakaj je večina poslov tako brezbrizna za imetje svojega gospodarja; če gre vse k vragu, nobeden se ne zmeni za to, da le dobi svoje plačilo.

Prijatelj, koliko se pa ti zмениš za svoje posle? Daš jim plačilo, nato pa te čisto nič ne briga, ali jim gre dobro ali slabo, ali je za njihovo bodočnost poskrbljeno ali ne, ali ga imaš javljenega pri bolniški blagajni ali ne. — To ni prav od tebe! — Si že kdaj slišal, kaj so storili marsikje tovarnarji (fabrikanti) za rešitev delavskega vprašanja, da si pridobe dobrih delavcev?

Bili so časi, ko so tovarnarji živeli v misli, da je za nje najbolje, če so njihovi delavci kar najbolj nevedni in neizobraženi in

Pri nas na Koroškem

(Nadaljevanje s 8. strani)

RADIŠE

Zvonovi pojo . . .

Zvonovi so nam že zapeli iz radškega stolpa lepo in pesem mi sladko ulili v srce veselo le to:

„Pri Tebi se bomo združili, ko svoje zapremo oči. Zvonovi pa bodo še peli, vabili, svarili vse dni.“

Zvonovi so v času zapeli, ki kliče se venčani maj, naj tebi, Marija, bi peli, naznanjali sveti nam raj.

Da pridemo enkrat v dolino, kjer bivaš s Sinom tam Ti, ko pridemo v tvojo dolino, nas boš veselila vse dni.

Zvonovi mi torej zapoje, čez hribe in gore glasno! Zvonovi iz Radiš pa pojte, da vsak bo vas slišal lahko.

KOTMARA VAS

Nedavno smo pokopali na našem farnem pokopališču najstarejšo faranko, Bortelno-vo mamo iz Čezdola, dosegla je 88 let. Pokojna mati je bila vse življenje zvesta Bogu in svojemu narodu. Vzgojila je vse svoje otroke v strahu božjem in duhu svojega naroda. Zelo je ljubila našo slovensko pesem. Nedolgo pred svojo smrtjo je izrekla željo, da naj bi ji lepo zapeli ob njenem pogrebu. Izpolnila se ji je ta želja, zapel ji je domači cerkveni mešani pevski zbor pred hišo žalosti, v cerkvi in na pokopališču v srce segajoče žalostinke. Domači g. župnik so se poslovili od rajne mame s prekrasnim žalnim govorom, med katerim ni bilo skoraj nobeno oko brez solze. Počivaj mirno, draga mati, v zemlji domači, naj ti bo Vsemogočni plačnik za vse trpljenje in za vse bridkosti, ki si jih prenašala v tej solzni dolini. Vsem hčeram in sinovom in vsem ostalim sorodnikom naše iskreno sožalje.

Prosvetno društvo je predzadnje nedeljo vprizorilo lepo Finžgarjevo igro „Veriga“. Do zadnjega kotička je bil napolnjen prostor pri Plajerju, z velikim zanimanjem so gledalci zasledovali potek igre in so se vsi zadovoljni vračali na svoje domove. Nastopil je tudi pevski zbor z lepimi pesmimi. Največ zaslug za igro ima gotovo gospa Kezrnarjeva na Plešivcu. Zato naj ji

bo izrečena v imenu vseh kotmirskih Slovencev tisočera hvala. Še smo Slovenci pod zvonom sv. Jurija in še držimo skupaj, še bo odmevala slovenska pesem v kotmirski fari, četudi je odpadlo od narodnega telesa nekaj takih, ki bi radi, da bi izginilo iz šole in sploh iz naše lepe fare vse, kar je slovenskega. Toda ne bo šlo tako hitro in tako lahko, saj so tisti hudi časi minili in se ne povrnejo več. Še drži: „Vse je vihar razdjal, narod pa zmiraj stal, gledal nad Triglavom neba obok“.

V nedeljo, dne 25. maja, bomo vprizorili krasno resnično versko igro „Fatimska Mati božja“ ali sporočilo iz Fatime. Igrali bomo ob 2. uri popoldne in ob 8. uri zvečer. Leta 1917 se je prikazala Marija trem pastirjem v Fatimi na Portugalskem in te resnične dogodke boste videli v tej igri. Zato prisrčno vabljeni vsi krščanski in zavredni Slovenci od blizu in daleč.

ŠT. LENART PRI 7 STUDENCIH

V nedeljo, dne 4. maja, je obiskal našo faro prevzvišeni g. škof krški. Sprejem je bil nadvse prisrčen. Pričakovalo ga je veliko ljudstva. Otroci so ga sprejeli z lepo pozdravno pesmijo: „Hej danes vsem od kraja“. Nato so trije šolarji pozdravili prevzvišenega, dva v domačem in eden v nemškem jeziku. Pozdrav odraslih so začeli cerkveni pevci, kar je g. škofa zelo razveselilo in se je izrazil, da naše dobre pevce pozna že iz Beljaka in od mladinskega dneva v Celovcu.

Pismo iz Belgije

Tudi Slovenci v Havre smo še živi, čeprav se ne oglašamo prav pogosto. Smo pač preveč zaposleni, eni z ženitvijo, drugi s svojimi prvorojenci. Zato res ne preostane drugega, kakor da jaz primem za pero. Je sicer med nami tukaj Slovenec, ki je svoj čas igral vlogo dopisnika nekega zelo imenitnega časopisa. Ko pa sem ga ob priliki pobaral, zakaj nikdar ničesar ne napiše za „Naš tednik“, me je pogledal kot da bi me hotel z očmi pojesti. Ker se mi je zdelo, da za tem pogledom tiči nekaj drugega in nekaj čudnega in ker boleham za boleznijo, ki ji pri nas doma pravijo „firbec“, to je radovednost, sem „hodi“ toliko časa okoli njega, da mi je končno le povedal, zakaj več ne piše. Ker se je meni zdelo zelo zanimivo, kar mi je povedal, hočem tudi

Domači g. župnik je v svojem pozdravu naglašal veselje nad prihodom, da se prevzvišeni sam prepriča o verskem življenju v fari in vidi, da se držimo načela, ki ga je sv. Duh razodel na prvo binkoštno nedeljo kot vodilo za vse dušnopastirsko delovanje.

Temu pozdravu je sledil pozdrav farnega odbora, ki ga je izrekel g. Alojzij Wutti, in načelnika požarne brambe, kar se je g. škofu prav dopadlo. Nato so se vsi podali v cerkev, kjer so zapeli cerkveni pevci cerkveno pozdravno pesem. Pri škofovi maši so pevci in ljudstvo tekmovali v petju, da povzdignejo slovesnost z zbornim petjem in ljudstvo s petjem vse cerkve. — Pri svoji pridigi je g. škof naglasil, da ga veseli lepo cerkveno življenje, kar se kaže pri dobrem obisku nedeljskih božjih služb in v sprejemanju sv. obhajila.

Birmancev je bilo malo, le 40, kar je obred v veselje birmancev skrajšalo. Popoldne so matere prinesle ali pripeljale svoje otroke, da jih je g. škof blagoslovil, kakor je svojčas delal naš Gospod. Dan sv. birme je potekel mirno in v čast fari.

ROGAJE

Pod Dobračem ležijo Rogaje, ki spadajo še pod mesto Beljak. Lani je Zilja nalomila nekaj stebrov pri mostu čez njo. Zato je bil most zaprt za vsak večji promet. Letos ga temeljito popravlja neka tesarska tvrdka in utrjuje stebrovje z močnimi odbijalci ledu in vode. Delo je težko, ker nagaja velika voda. Ko pa bo delo končano, bodo avtomobili spet mogli v vas in voziti izpod Dobrača les v svet.

napisati. Mogoče bo zanimalo tudi bralce „Našega tednika“.

Takole mi je pripovedoval bivši časnikiar: „Stanoval sem na deželi in moja naloga je bila, da takoj brzojavim vsako novico uredništvu mojega lista. Prvi dan ni bilo nič novega, drugi dan nič, tretji dan pa je bila moja sreča v nesreči drugih. Zgorel je namreč Občinski dom, z njim pa tudi sam gospod župan in vseh 12 občinskih svetovalcev. Ker sem hotel posnemati moderne ameriške dopisnike, sem takoj brzojavil uredništvu lista: „Zgorel Občinski dom z županom ter dvanajstimi svetovalci vred.“

Drugi dan dobim brzojavko od urednika lista. V brzojavki je bilo rečeno, da naj v prihodnje pošiljam bolj natančne dopise. Sporočati bi moral vsaj vzrok tako ve-

ponedeljkih, sredah in sobotah).

Velikovec—Pliberk—Labod. Odhod iz Velikovca ob: 13.10 (ob ponedeljkih, sredah in sobotah, samo do Pliberka), 14.45 (iz Pliberka), 17.35 (samo do Pliberka). Odhod iz Laboda ob: 6.00.

Pliberk—Pliberk kolodvor. Odhod iz Pliberka ob: 6.00, 10.25, 14.30, 18.00. Odhod s kolodvora ob: 7.10, 10.40, 14.50, 19.15.

Velikovec—Sinča vas—Skocijan. Odhod iz Velikovca ob: 5.40 (do 5. 7. in od 15. 9.), 6. 10. (od 6. 7. do 14. 9.), 9.20, 11.30 (od 6. 7. do 14. 9.), 13.10, 14.25 (s kolodvora), 17.30 (od 30. 6. do 6. 9.), 18.25, 19.30 (od 6. 7. do 14. 9.). Odhod iz Skocijana (ob: 6.05, 7.10 (od 6. 7. do 14. 9.), 7.53, 10.35, 12.25 (od 6. 7. do 14. 9.), 13.55 (od 6. 7. do 6. 9.), 15.00, 18.15, (od 30. 6. do 6. 9.), 19.30.

Velikovec—Železna Kapla. Odhod iz Velikovca ob: 13.10, 17.30 (ob ponedeljkih in petkih). Iz Železne Kaple ob: 6.30, 15.40 (ob ponedeljkih in petkih).

Celovec—Galicija—Zel. Kapla. Odhod iz Celovca ob: 8.10 (ob nedeljah), 13.00, 17.00, 18.10 (samo do Galicije), 19.10 (ob nedeljah, samo do Galicije). Odhod iz Železne Kaple ob: 6.30 (iz Galicije), 6.40, 14.15 (od Miklavčevega), 17.00 (ob nedeljah).

Celovec—Ruda—Labod. Odhod iz Celovca ob: 8.00, 12.10, 17.20, 18.50. Odhod iz Laboda ob: 5.50, 7.15 (z Rude), 14.50, 16.00 (ob nedeljah).

Borovlje—Šmarjeta—Klopinj—Velikovec. Odhod iz Borovelj ob: 6.10, 8.00 (ob nedeljah, do Klopinja), 10.10 (ob ponedeljkih, četrtek in sobotah, do Zg. Vesce), 14.10 (do Zg. Vesce), 19.00 (do Zg. Vesce). Odhod iz Velikovca ob: 5.15 (iz Šmarjete), 6.30 (iz Zg. Vesce), 11.45 (ob ponedeljkih, četrtek in sobotah, iz Zg. Vesce), 13.15, 7.00 (ob nedeljah).

Borovlje—Sele—(Terkl). Odhod iz Borovelj ob: 8.00 (ob nedeljah), 9.30 (ob po-

like nesreče ter tudi imena in starost pone-srečencev. „Prav,“ sem si mislil sam pri sebi in sem nestrpnost čakal novih dogodkov. Medtem pa sem delal že načrte, kako bom to pot ugodil uredniku lista.

Kmalu nato je izbruhnil požar na vasi, ki je uničil kmečko gospodarsko poslopje. Poizvedel sem takoj vse potankosti te nove nezgode in sem hitel brzojaviti uredništvu nekako takole: Na Jugovi štali je izbruhnil požar vsled strele iz oblačnega neba. Žrtve te tragične nesreče so tri krave. Prva se imenuje črnka in je temnosive švicarske pasme, stara je 4 leta. Zapušča dva neodrasla telička. — Druga krava je sivka in je take pasme kakor naše buše. Stara je 8 let ter zapušča pet telet, od katerih pa sta dva že vola. — Tretja krava je rjavka in je ogrske pasme, stara je tri leta in še nima telet, le gospodar žaluje za njo.

Priložnostni nakup foto-aparatur v fototrgovini

WIEDERMANN

Beljak-Villach, Oberer Kirchenplatz 5

Par dni nato, ko sem v veselem upanju pričakoval lepo nagrado za svojo natančnost, pa prejmem od uredništva pismo, v katerem je bilo pisano, da sem odpuščen iz službe zaradi prevelike natančnosti. Pismu je bila priložena vsota, ki je komaj zadostovala za poštno stroške. Pa naj človek ustreže tem urednikom. Prvič premalo, drugič preveč natančen. Tako se je končala moja časnikarska čast in slava in moreš si misliti, da nimam prav nobenega veselja več še biti dopisnik kakega lista. Tako je bivši dopisnik zaključil svoje pripovedovanje.

No pa saj od tukaj bi kakih posebnih novic res ne mogel pisati, zato pa sem Vam raje povedal prednje pripovedovanje. „Naš tednik“ prejmemo redno in vedno z velikim zanimanjem čitamo raznovrstne novice, ki nam jih prinaša. Nestrpnost je pričakujemo, kdaj se bo spet oglasil Kozrov Naca, ker je vedno kako zanimivo povedal. Tudi tri Korošice so lepo pisale, le to bi jaz prosil, naj bi v bodoče ne omenjale več kislega zelja in koruznih žgancev. Nisem nikak kranjski Janez in zato ni treba, da bi moral zelje in žgance jesti, nato bi pa moral še o teh dobrotah vedno brati.

Prisrčno pozdravljam vse čitatelje „Našega tednika“, še prav posebno debel pozdrav Kozrovemu Nacu, prav majhen pozdravček — kakršni se kupijo v trgovini v pozlačenih škatljicah — pa trem Koroščicam.

Slovenski rudar iz Belgije.

Poletni vozni red

Od nedelje, dne 18. maja, velja na železnicah in avtobusnih progah poletni vozni red. V naslednjem prinašamo izvleček iz voznege reda, ki ga izrežite in spravite.

I. Železniški osebni promet

(Brzovlaki so tiskani debelo)

Celovec—Beljak. Odhod iz Celovca ob: 3.30, 4.35 (od 28. 6. do 14. 9.), 5.35, 6.15, 7.32, 9.33, 11.30, 12.03, 12.15, 13.14, 13.43, 14.34, 15.14, 16.04, 17.15, 17.23, 18.45, 20.46, 22.25. Odhod iz Beljaka ob: 0.55, 5.45, 6.33, 7.50, 8.05, 9.10, 10.20, 11.35, 12.13, 13.10, 13.40, 14.03, 15.39, 17.18, 17.30, 18.35, 20.24, 21.10 (od 28. 6. do 14. 9.), 22.50.

Celovec—Pliberk. Odhod iz Celovca ob: 5.33, 9.20, 11.12, 13.35, 15.35, 17.21. Odhod iz Pliberka ob: 6.10, 7.32, 11.30, 14.02, 16.05, 18.35, 19.32. (Brzovlaki vozijo preko jugoslovanskega ozemlja do in iz Volsperka. Potniki morajo imeti s seboj indentitentno izkaznico).

Sinča vas—Železna Kapla. Odhod iz Sinče vasi ob: 6.50, 10.10, 14.30, 19.05. Odhod iz Železne Kaple ob: 5.05, 10.10, 14.30, 17.30.

Celovec—Področica. Odhod iz Celovca ob: 7.35 (do 14. 9. ob nedeljah in praznikih), 9.15, 13.30, 18.20. Odhod iz Področice ob: 6.20, 11.42, 16.10, 19.30 (do 14. 9. ob nedeljah in praznikih).

Beljak—Področica. Odhod iz Beljaka ob: 7.85, 10.25, 13.20, 17.10, 18.08. Odhod iz Področice ob: 6.25, 11.37, 12.34, 17.15, 19.32.

Beljak—Podkloster. Odhod iz Beljaka ob: 4.37, 5.55, 8.43, 13.27, 14.10, 16.27, 17.22, (ob delavnikih, razen ob sobotah), 18.32, 21.11 (ob sredah, sobotah, nedeljah in praznikih), 23.30 (od 27. 6. do 13. 9.). Od-

hod iz Podklostra ob: 6.48, 7.07 (od 28. 6. do 14. 9.), 9.20, 11.40, 11.56, 12.34, 16.32, 18.07, 20.30, 23.10 (ob sredah, sobotah, nedeljah in praznikih), 23.30.

II. Avtobusni vozni red

(Ako je čas debelo tiskan, vozi avtobus le ob delavnikih).

Celovec—Borovlje. Odhod iz Celovca ob: 5.10, 6.10, 7.10, 7.40, 8.10, 10.10, 10.40, 11.40, 12.10, 12.40, 13.10, 14.10, 15.10, 16.10, 16.40, 17.10, 17.40, 18.10, 18.40, 19.10, 21.20, 23.50. Odhod iz Borovelj ob: 6.10, 6.40, 7.10, 7.40, 8.10, 8.40, 9.10, 11.10, 11.40, 12.10, 12.40, 13.10, 13.40, 14.10, 15.10, 16.10, 17.10, 17.40, 18.10, 18.40, 19.40, 20.10, 22.20.

Celovec—Žrelec—Medgorje. Odhod iz Celovca ob: 8.00 (ob nedeljah), 13.10, 18.10, 19.10 (ob nedeljah). Odhod iz Medgorij ob: 6.40, 10.20 (ob nedeljah) 14.40, 18.00 (ob nedeljah).

Celovec—Mostič. Odhod iz Celovca ob: 8.00, 11.30, 13.00, 17.20, 18.20, 20.20 (ob nedeljah). Odhod iz Mostiča ob: 5.50, 6.20, 7.10, 11.50, 14.05, 16.50, 18.10 (ob nedeljah).

Celovec—Velikovec—Grebinj. Odhod iz Celovca ob: 6.15, 6.30, 8.00, 10.20, 11.10, 12.10, 13.15, 15.15, 16.30, 17.20, 18.30, 20.15. Odhod iz Velikovca ob: 5.20, 6.35, 7.00, 7.05, 8.00, 8.05, 9.15, 12.00, 13.15, 14.45, 16.00, 16.55, 19.20, 21.25 (ob nedeljah).

Velikovec—Djekše. Odhod iz Velikovca ob: 7.10, 14.45, 16.10 (ob nedeljah). Odhod iz Djekš ob: 8.05, 17.15.

Ruda—Velikovec. Odhod z Rude ob: 8.40.

Velikovec—Mostič. Odhod iz Velikovca ob: 6.20 (ob ponedeljkih, sredah in sobotah), 7.00 (ob torkih, četrtek in petkih), 11.00 (ob nedeljah), 13.15. Odhod iz Mostiča ob: 7.10 (ob ponedeljkih, sredah in sobotah), 7.30 in 13.40 (ob torkih, četrtek in petkih in samo iz Trušenj), 14.05 (ob

Iz Evrope v Ameriko v eni uri

Svetovni znani znanstvenik dr. Ernst Alexanderson napoveduje novo pridobitev že itak dobro razvitega telekomunikacijskega sistema, ki veže narode svobodnega sveta. Po novem sistemu bodo lahko že čez eno uro oddajali filme o dogodkih v Evropi po televiziji v deželah onstran oceana.

Zdaj pošiljajo filme o pomembnih dogodkih v deželah tostran oceana z letali v države preko morja, kjer jih razvijajo in nato oddajajo po televizijskih postajah. Med dogodkom v Parizu in televizijsko oddajo v New Yorku na primer na ta način preteče najmanj en dan. Če so pa daljave večje, je še večja zamuda.

Novi Alexandersonov izum pa omogoča takojšnje pošiljanje filma po radijskem posnetku; slike prenašajo radijski valovi preko oceana, kjer jih nato reproducirajo in

takoj nato lahko oddajajo televizijske postaje. Tako bodo na primer Američani lahko gledali že čez kako uro dogodke, ki so se odigrali pred eno uro v Parizu.

Dr. Alexanderson, ki je švedskega porekla, je eden od najplodovitejših izumiteljev Amerike, saj je dobil že 320 patentov, od katerih je večina iz področja radia in televizije.

KÄRNTNER

AUTOSALON

lastnik Alex Polgar
HERRENGASSE 10
Celovec-Klagenfurt, Tel. 44-24

LOHNER-motorni kofači
in avtomobili

tovarniško novi ali priložnostni nakupi
Prodaja - nakup - komisija

Zbornica obrtnega gospodarstva za Koroško
ZAVOD ZA POSPEŠEVANJE GOSPODARSTVA
V CELOVCU,

Bahnhofstrasse 40/III., tel. 3771-57

STROKOVNI TEČAJI

Strokovni tečaj za peke na Koroškem:
Začetek: Sobota, dne 24. maja 1952, ob 13. uri.

Št. Vid na Gl.: Začetek v torek, dne 27. maja 1952, ob 13. uri.

Tečajji trajajo vsakikrat po tri dni celodnevno in jih vodi gospod dipl. ing. Steiger z Dunaja. Prijaviti se je takoj na zadevni okrajni urad trgovske zbornice.

Strokovni tečaj za mizarje v Celovcu:
Začetek: V soboto, dne 24. maja 1952, ob 8. uri, na zavodu za pospeševanje gospodarstva, Celovec, Bahnhofstrasse 40/III.

Strokovni tečaj za avto-mehanike v Celovcu:
Začetek v petek, dne 23. maja 1952, ob 8. uri na zavodu za pospeševanje gospodarstva v Celovcu, Bahnhofstrasse 40/III.

Prijave za pouk v Celovcu je nasloviti takoj na zavod za pospeševanje gospodarstva v Celovcu pri Trgovski zbornici (Wirtschafts-Orderungs-Institut der Handelskammer).

Državni zavod za gospodinjke in ženske obrtne poklice

Beljak-Villach, Richard-Wagner-Strasse 8

VPIŠOVANJE ZA ŠOLSKO LETO 1952-53

Vpisovanje v triletno strokovno šolo za izdelovanje ženskih oblek in perila, v triletno gospodinjstvo šolo in v enoletno gospodinjstvo šolo je v času od 15. maja do 14. junija 1952 dnevno od 8. do 12. ure v pisarni ravnateljstva.

S seboj je prinesiti: Krstni list učenke, domovnico očeta, zadnje šolsko spričevalo, potrdilo poklicno-posvetovalnega oddelka pristojnega delovnega urada, frankirano dopisnico in S 3.-, kot pristojbino za vpis.

Državno priznana šola za nego bolnikov v deželni bolnici v Celovcu

Dne 1. oktobra 1952 se prične na državno priznani šoli za nego bolnikov v deželni bolnici v Celovcu spet triletni tečaj za izobrazbo diplomiranih bolniških sester.

Vprašanja zaradi sprejemnih pogojev itd. je nasloviti na naslov: gospa prednica Pavla Zedrosser, deželna prednica oskrbniškega osebja v deželnih bolnicah in oskrbovalnih zavodih, Deželna bolnica v Celovcu (Landeskrankenhaus Klagenfurt, Hauptgebäude, Zimmer Nr. 9).

Elektro-Rauter, Beljak-Villach

Instalacije, svetilke, električni štedilniki, radijski aparati, električne naprave, hladilniki.

KARL PUTSCHER

konjski mesar
Celovec
Pischeldorferstr. 12
Telefon 15-22

Prezevamo tudi zavrovane konje. Če sila, koljemo podnevi in ponoči.

Genug nehmen!

Gewiß ist lüde ausgiebig, aber das, was hinein gehört, muß man schon ins Wasser tun, damit sich alle seine Genußwerte entfalten können. Will man ihn aber noch kräftiger, braucht man lediglich etwas mehr lüde zu nehmen und sonst nichts. Dann aber wird er so gut, daß man guuut mit drei „u“ schreiben muß. Und warum? Nun, Sie wissen ja:

Samonigova cena: primerna ena:

Deške in dekliške polo-črtaste srajce vseh barv S 14.90. Beljak-Villach, Samonigov vogal.

Odvetnik

Dr. Fritz Messeretz

javlja preselitev svoje pisarne. Novi naslov: Celovec-Klagenfurt, Wienerg. 10. Tel. 42-87

Za binkošti

6 fotografij - 6 daril
PRIDITE PRAVOČASNO V

Foto Tollinger

Celovec-Klagenfurt, Alter Platz 31
Telefon 20-76

Slike za legitimacije - ekspresno

ZAHVALA

Izrekam vsem, ki ste v tako obilni udeležbi 19. maja spremljali mojo drago mater na pokopališče v Željnah k večjemu počitku, mojo najprisernejšo zahvalo. Posebej se zahvalim mil. g. proštu Benetku iz Tinj za kondukt in prelepe tolažilne besede. Nadalje č. gospodom dekanu Zebedinu iz Vöber, dr. Zeichnu iz St. Ruperta, g. Mairitschu iz Grobštajna, domačemu g. župniku Brunniku, č. g. Kogleku iz Skocijana, g. Tabackiju iz St. Lipša, gg. provizorjema Mös-lacher-ju iz St. Jurija in Holmarju iz Obirskega za vodstvo petja. Zastopstvu č. šolskih sester iz St. Ruperta, želinjskemu pevskemu zboru za prelepe petje od doma pa do groba. Častitim elizabetinskim sestram in spretnemu operaterju za vso duhovno in telesno vzorno skrb med boleznijo, mojo najiskrenejšo hvaležno zahvalo.

Frane Posch, župnik v Globasniet.

MALI OGLASI

Vsaka beseda stane 1.10 šil. (in 10% davka).

Poudarjene besede in take s več kot 15 črkami stanejo 2.20 šil. (in 10% davka). - Naročilo malih oglasov naslovite na upravo „Našega tednika“, kjer mora biti najkasneje do vsakega ponedeljka zvečer. Oglas morate naročiti tudi telefonsko (Celovec, št. 43-58).

Katece prednosti

Vam nudi

Teppichhaus Rademayer

PRI NAKUPU PREPROG · PREGRINJAL · BLAGA ZA POHIŠTVO · NAMIZNEGA IN POSTELJNEGA PERILA

- 1 NAJVEČJO IZBIRO
- 2 PAZLJIVO POSTREŽBO
- 3 NIZKE CENE - PLAČILNE OLAJŠAVE

BELJAK-VILLACH · POSTGASSE 3 · TEL. 47-67

Kdor išče delavca, kdor išče službo, ako kaj kupuje, ako prodaja - k vsemu Ti pripomore Mali oglas v „Našem tedniku“.

Priporoča se izdelovalnica in trgovina z okvirji in zaloga umetniških slik Hans Treffer, Celovec, Burggasse.

Iščem stanovanje - soba-kuhinja v Celovcu ali tudi v bližini na deželi. Ponudbe „Plačam dobro“ na „Naš tednik“.

Blazinasti moški zračni čevlji šil. 209. Strokovna popravila, poplantenje zračnih čevljev. BEHR, Beljak-Villach, Italiener Strasse, Widmannngasse.

Obiščite restavracijo „Zur Glocke“, Celovec, Bahnhofstrasse. Vsak četrtek, soboto in nedeljo ples.

Svoje kolo kupim samo pri TRUPPE & ERMANN, Beljak-Villach, Widmannngasse 20. Tudi na obroke.

Električne priprave, motorji, lestenici, kuhalniki, štedilniki in radijski aparati najugodnejše Elektro-HAAS & CO, Celovec, Bahnhofstrasse.

Zimnice (modroci) tridelni poljnjeni s Ia afrikom kompletne velikosti. Šil. 395 in 375 KRISCHKE & CO Celovec-Klagenfurt, 8-Mai Strasse in Neuer Platz

Kozličje in janče kože itd, kupuje po najvišjih cenah trgovina z usnjem Hans BON, Celovec, Ostervitzgasse 4

Blago za pomladanske obleke v bogati izbiri po globoko znižanih cenah pri CHIODI & KASSIG, Celovec, Benediktinerplatz.

KINO

CELOVEC-KLAGENFURT

Stadttheater
Začetek ob 15.30, 17.45, ob ponedeljkih tudi ob 20. uri.
Od 23. do 29. V.: „Die Frau im Hermelin“

Precht
Predstave ob 16.00, 18.15 in 20.30.
Od 23. do 29. V.: „Manon“

BELJAK-VILLACH

Bahnhoflichtspiele
Predstave ob 12., 16. uri, ob 18.15 ter ob 20.30, ob nedeljah tudi ob 10. uri dopoldne.

Od 21. do 23. V.: „Der Tiger“
Od 24. do 28. V.: „Frühlingsstimmen“.

URADNE OBJAVE

TRGOVSKA GOSPODARSKA ŠOLA V BELJAKU
- VILLACH-LIND WALTER-VON-DER-VOGEL-WEIDE-PLATZ 1

Telefon 50-40

Vpisovanje za šolsko leto 1952-53 je od ponedeljka, dne 19. maja, do vključno točka, dne 1. julija, vsak dan od 8. do 12. ure. Prijaviti se je mogoče tudi pisмено.

Predložiti je:

1. Rojstni izkaz.
2. Potrdilo o državljanstvu.
3. Zadnje šolsko spričevalo.

Sprejemni izpiti (nemščina, računstvo) bodo v torek, dne 1. julija, ob 8. uri.

Slovenske oddaje v radiu

CELOVEC (val 417.2 m)

Poročila in objave pri vsaki popoldanski oddaji.
25. maja: 7.15 Verski govor - Nedeljski spored.
- 26. maja: 14.30 Tedenski pregled - Za kmeta - Za dobro voljo. - 27. maja: 14.30 Zdravnik - Po svetu. 18.30 Poje mešani in moški zbor z Radiš. - 28. maja: 14.30 Za ženo - 29. maja: 14.30 Za naše malčke. 18.30 Slovenski komorni trio. - 30. maja: 14.30 Komentarji - športne zanimivosti. - 31. maja: 8.45 Znanilci luči (Janez Mencinger). - 1. junija: 7.15 Verski govor - Nedeljski spored.

LJUBLJANA (val 202,1, 212,4, 327,1 m)

Zdravstveni nasveti vsak torek ob 17.30. Kmetijski nasveti vsako nedeljo ob 15.30 - Vsak dan ob 19.00 na valu 327.1m oddaja za inozemstvo.
22. maja: 14.30 slov. narodne pesmi - 20.15 veselje na vsi - 21.00 naši skladatelji pripovedujejo. - 23. maja: 12.00 slov. orkestralna glasba - 19.15 narodne pesmi s harmoniko. - 24. maja: 12.00 uverture k operam Rossinija - 14.00 umetne in narodne pesmi - 18.30 hrvatska narodna glasba.

Pozor, naglušni! Brezplačno predvajanje vseh tipov: LV... S 1.605 OV... S 1.430 W... S 1.270 AV... S 1.710 SV... S 1.400
Radio Schmidt, Celovec, Bahnhofstr. 22

RADIO VATIKAN

Oddaje vsak četrtek in vsako soboto ob 19. uri. Vsako nedeljo ob 18. uri „Verska ura“. (val 50.25, 31.10, 25.55 in 196 m)

RADIO TRST II

306,1 m ali 980 kc sek

Dnevne oddaje: 7.15-8.50 11.30-14.30, 17.30-24.00. Ob nedeljah: 8.00-24.00. Poročila dnevno:

22. maja: 10.45 Slovenski motivi. 12.00 Koncert violinista Ljudevita Dobronja. 15.00 Mascagni: CAVALLERIA RUSTICANA, opera v 1 dejanju. 17.00 Malo za šalo - malo za res. 21.00 Radijski oder - Janez Jalen: DOM, igra v 4 dej.; nato Venerni ples. - 23. maja: 13.20 Glasba po željah. 18.30 Koncert sopranistke Rožice Kozem. 19.00 Osebnosti in usode naših dni. 20.30 Tržaški kulturni razgledi. 23.00 Nočni motivi. - 24. maja: 13.00 Šramci kvintet in pevski duet. 19.00 Pogovor z ženo. 21.00 Malo za šalo - malo zares. 22.00 Glasba iz revij.

NEW-YORK

(val 19, 25, 31, 49, 251 in 379 m)

Oddaje vsak dan ob 18.-18.15 in od 19.30 do 19.45 (samo val 379).

Dobro jutro - dober dan, SCHLEPPE-pivo vsaki dan!

POCENI PRODAJA v trgovski hiši **Georg Umschaden** se nadaljuje! Varčno kupiti pomeni: kupiti v trgovski hiši **Georg Umschaden** Celovec - Klagenfurt Fleischmarkt